

RUSI STOPILI ZOPET V OFENZIVO. SRBSKA ARMADA VDRLA V ALBANIJO.

LVOV BRANI MOČNA RUSKA ARMADA. — AVSTRIJSKE IN NEMŠKE ČETE, KI SO BILE PREKORAČILE DNJESTER, SO SE MORALE UMAKNITI. — ŽELEZNIŠKA PROGA STANISLAV—LVOV V RUSKIH ROKAH. — ZAVEZNIKI ZAVZELI NEKAJ VIŠIN PRI MAIDOSU. — SRBI NAMERAVAJO ZAVZETI DRAČ. — PREDSEDNIK "REPUBLIKE" ALBANIJE. — BOLEZEN GRŠKEGA KRALJA. — POGAJANJA MED TURKI IN BOLGARI.

Položaj na vzhodnem bojišču.

Dunaj, Avstrija, 11. junija. — Avstrijsko vojno ministrstvo je izdalo sledečo uradno izjavo:

V jugovzhodnem delu Galicije nadaljujejo naše čete z ofenzivo južno od Dnjestra. Armada generala Pfalzerja je pognala sovražnika z njegovih postojank severno od Otinije in Hrodendke. Sedaj prodira ob reki Dnjester in ni na levem bregu te reke naletela na nikakršen odpor. Vzhodno od Černovic smo odbili vse sovražniške napade.

V splošnem je položaj v Galiciji neizpremenjen.

Uspehi ob Dubici.

Berlin, Nemčija, 11. junija. — Veliki nemški generalni štab naznaja:

Ob dolenjem teku reke Dubice smo severovzhodno od Ciragore odbili vse ruske napade. Sovražnik je izgubil 300 mož. Včeraj se situacija ni nič posebno izpremenila.

Ruski uspehi.

Petrograd, Rusija, 11. junija. — Ruski veliki generalni štab naznaja:

Po hudih naporih se je v četrti našemu vojaštvu posrečilo pognati sovražnika pri Zuvavnu preko reke Dnjester.

Na fronti Julakov-Siewki so imeli Nemci težke izgube. Mi smo zaplenili 17 topov, 49 strojnih pušk, vjeli 188 častnikov in preko 6000 navadnih vojakov. Med jetniki se nahaja tudi cela stotnja pruskih garnidnih strelcev.

Zmage ruske armade.

Zeneva, Švica, 11. junija. — Tukajšnja "Tribuna" je dobila iz Inomosta sledeče poročilo:

Rusi obstreljujejo avstrijske postojanke med Stanislavom in Bortnikom ob levem bregu reke Visle. Na nekaterih mestih so že pognali Avstrijce preko Dnjestra. Nadalje so Rusi baje zaustavili avstrijsko kolono, ki je prodirala proti Kolomeji. Bitka je bila vroča, izgube na obeh straneh velike.

Lvovu ne preti nobena nevarnost več.

Petrograd, Rusija, 11. junija. — Ruski generalni štab naznaja:

Drugo avstrijsko armado, ki se je približevala od juga in jugovzhoda Lvovu, so Rusi ustavili in jo po vroči bitki pognali za železniško progo, ki veže Stanislav in Lvov. Severno od Strija so vjeli Rusi 2000 mož in zaplenili 18 strojnih pušk.

Ko so Rusi zapustili Przemysl, so koncentrirali svojo armado vzhodno od Moskve. V torek zvečer je napadel general Maekensen naše postojanke. Naše zapake je bombardiral najprej s težko artilerijo, potem pa z bombami, ki so vsebovale duševne pline. Napad je bil tako vroč, da so se približale prve vrste Nemcev našim zapakom. Ruska artilerija se je izbornost obnesla. Bitka se je vršila celo noč, proti jutru se je pa moral sovražnik, videč, da ničesar ne opravi, umakniti. 9. junija smo pognali sovražnika z desnega brega reke Dnjester. Zavzeli smo nekaj vasi in vjeli v mestu Bukacev 800 avstrijskih in nemških vojakov.

Lvovu ne preti nobena nevarnost več.

Angleško poročilo.

London, Anglija, 11. junija. — Angleški vojaški strokovnjaki so mnenja, da Lvova ni mogoče vez zavzeti, ker ga ščiti z južne strani močna ruska armada. Pri Mikola-

jevu so začeli Rusi koncentrirati svoje čete, katere bodo prodirle do Przemysla in ga skušale zavzeti.

Ako Rusi na vzhodnem bojišču zmagajo, se bo za Angleže in Francoze na zapadnem bojišču položaj znatno zboljšal.

Turki in zavezniški.

Dunaj, Avstrija, 11. junija. — Tukajšnje časopise je priobrazilo izjavo kapitanskega poročnika pl. Muecke-ja, ki je bil prideljen nemški križarki "Emden". Izjavil je, da Carigrada sploh ni mogoče zavzeti. V najkrajšem času bodo vse obale polotoka Galipolis blokirali turški in nemški podmorski čolni. Ker zavezniške čete na Galipolisu ne bodo mogle od nikoder dobiti pitne vode, se bodo morale udati.

Topovi na zavezniških ladjah so že precej oslabileni, in krogle iz njih ne zadevajo več svojega cilja. Velika bojna ladja "Queen Elisabeth" ni skoraj za nobeno rabo več in si bo prejalšleje morala poiskati zavetja v kakem varnem pristanišču. Turki so se dosedaj še vedno izkazali za izborne vojsake. Z municijo so dobro preskrbljeni.

Velike turške izgube.

Pariz, Francija, 11. junija. — Uradno se naznaja: — Vse ozemlje, kar smo ga zavzeli 6. junija na Galipolisu, smo se isti dan utrdili. V bitki, ki se je vršila pri Kereve Dere, smo bili mi zmagovalci. Turki so bili mi zmagovalci. Turki so bili mi zmagovalci. Turki so bili mi zmagovalci.

Zdravstveno stanje kralja Konstantina.

London, Anglija, 11. junija. — Tukajšnje grško poslanstvo je dobilo včeraj zvečer o zdravstvenem stanju kralja Konstantina iz Aten sledečo brzojavko:

Kraljeva temperatura je znašala 98 stopinj Fahrenheita, žila mu je udarila 102-krat na minuto. Ponoči spi in se primeroma dobro počuti.

Obstreljevanje zavezniških postojank.

Berlin, Nemčija, 11. junija. — Iz turškega glavnega stana v Carigradu poročajo:

Naše anatolske baterije so uspešno obstreljevale sovražniške postojanke v okolici Sed-il-Bahra. Njihovi okopi so precej poškodovani.

Iz Bagdada poročajo, da so začeli Angleži prodirati proti Tigrisu, toda Turki so jih ustavili in jih pognali s težkimi izgubami in beg.

Težki boji pri Maidosu.

Atene, Grška, 11. junija. — Iz Mitilen naznajo, da so zavezniški z velikimi zgubami zavzeli dve višini, ki kontrolirata Maidos in da so vjeli 700 Turkov. Nad sovražniško bojno črto se je pojavila osem francoskih in angleških zrakoplovov, ki so metali bombe v strelne järke.

Srbska armada zopet v akciji.

Rim, Italija, 11. junija. — Iz Skadra naznajo, da so Srbi vdrli v Albanijo in da uspešno prodirajo. Dosedaj so zavzeli že El-Basan in Tirano, prihodnje dni bodo pa udarili naravnost na Drač. Ko bo padlo to mesto, se tudi Skader in Medua ne bosta mogla dolgo časa vzdržati.

Črnogorci so se pridružili Srbom in zavzeli Ducagni in Luno. Oddelčna bitka se bo bila pri Draču. Hussa efendi, poveljnik albanških ustavev, je bil proklamiran za predsednika albanske republike.

Z zapadnih bojišč. Veliki uspehi Francozov.

Francozi so izkopali iz zakopov veliko vojnega materiala. Odbiti novi naskoki.

PRI LORETTE.

Nemci pravijo, da so odbili naskoke pri Lorette, Hetuberne, Beaumont in v Champagne.

Berlin, Nemčija, 11. junija. — Nemško armadno vodstvo poroča glede dogodkov na zapadnem bojišču:

"Prodiranje sovražnika severno iztočno od Lorette je bilo nastavljeno in ponovni naskoki proti našim pozicijam severno in južno od Neuville so se izjalovili. V zakopih severno od Ecurie se vrše nadaljnji boji.

Južnoiztočno od Hetuberne in pri Beaumont smo odbili včeraj in tokom noči sovražne naskoke in le v distriktu ob Marne so imeli Francozi manjše uspehe.

Francozi so nam skušali v pretekli noči odvzeti zakope, katere smo osvojili dne 9. junija. Francoski naskok se je raztezal na dolgo fronto, ki se je pričnela pri Mesnil ter segala do Beaunejour. Naskok se je popolnoma izjalovil ter so imeli Francozi velike izgube."

Francoško poročilo.

Pariz, Francija, 11. junija. — V današnjem francoskem uradnem poročilu se glasi:

"Našem včerajšnjemu večernemu poročilu ni dostavili ničesar važnejšega z izjemo nadaljnjih uspehov v "labirintu", kjer smo še bolj potisnili sovražnika nazaj. V okolici Hetuberne smo izpolnili uspehe, katere smo izvajali v bojih dne 7. junija. Ob priključitvi zasledimo več zapakov na tej točki smo ujeli 100 Nemcev ter zaplenili več strojnih pušk."

V današnjem večernem poročilu se glasi, da se je utrdilo osvojenost postojanke pri Neuville. Iz razdeljenih zapakov so privlekli Francozi na dan sledeče: tri 77milimetrove topove, tri metale min, nekako 15 mitraljez, katere se je poškodovalo tekom bojev; nadalje več tisoč granat, 6.000.000 patron, 1000 pušk, veliko zabojev eksplozivnih snovi, oprave in provizij.

V bližini Touvent farme, južno od Hetuberne, so utrdili Francozi pozicije, katere so zavzeli včeraj zvečer. Na tem mestu so prodirali skozi nemške črte na fronti dveh kilometrov ter globini enega kilometra. Nemci so vzporedno protinaskoke, ki so pa ostali brezuspešni.

Poročnik in mornariški vojak.

Washington, D. C., 11. junija. — Poročnik Brauer in del moštva internirane nemške pomožne križarke "Prinz Eitel Friedrich", ki so zapustili križarko, predno je bila formalno internirana, so sedaj predmet iskanja zavezniških oblasti. Dosedaj se še niso vrnili v Norfolk ter se je bati, da so odšli izven dežele. Carinski kolektor Hamilton je tozadevno obvestil zakladniški departmet.

Zadevo se je izročilo posebnim agentom justičnega departmeta.

"La Guerre Sociale" zopet zaplenjen.

Pariz, Francija, 11. junija. — Vlada je že četrtič zaplenila Hervé-jev list "La Guerre Sociale". Hervé pa je izjavil, da bo kljub temu še nadalje izdal list.

VAŽNO ZA POŠILJATVE DENARJEV V STARO DOMOVINO.

Dobili smo brzojavno poročilo, da se denarne pošiljke kakor tudi pisma ne morejo več izročati naslovniku v južnih Tirolah, na Goriškem in ob obali Primorja, to je za TRST, ISTRO in DALMACIJO ob obrežju. Za KRANJSKO, spodnji ŠTAJER in druge notranje kraje pa posluje pošta kakor prej.

Situacija glede Nemčije se je zelo izboljšala.

Vladni krogi v Washingtonu pričakujejo, da bo dala Nemčija zadovoljiv odgovor.

PREDLOŽITEV NOTE.

Odgovora ni pričakovati pred potekom 10 ali 14 dni. Povdarja se prijazni ton poslanice.

Washington, D. C., 11. junija. — Glasom sem dospelih poročil je predložil poslanik Gerard tekom današnjega dneva poslanico predsednika Wilsona nemškemu zunanjemu uradu v Berlinu. Danes se je tukaj zaznalo, da je vsled naročila predsednika Wilsona nadomestujoči državni tajnik Lansing predložil besedilo poslanice državnemu tajniku Bryanu. Poslanica ni bila takrat še podpisana in glasom njegovega odstopnega pisma je bil Bryan še vedno državni tajnik. Bryan pa ni hotel ničesar reči in par minut pozneje je Lansing sam podpisal poslanico.

Lansing je prisostvoval današnji seji kabineta na posebno povabilo predsednika. Ni šel sam mesto Bryanu v Belo hišo, temveč je počakal tozadevne poveljave.

Pri diskusiji glede razmerja napram Nemčiji so se člani kabineta za sedaj zadovoljili s odpošiljavo poslanice ter se je izjavilo, da se zasedaj ne more ničesar drugega storiti kot čakati na odgovor nemške vlade. Vladni uradniki se niso hoteli prav nič izraziti glede izjav Bryanu.

V vladnih krogih je vladalo danes splošno optimistično razpoloženje. Povsod se je glasilo, da je pričakovati od Nemčije zadovoljivega odgovora ter se je utemljevalo te upe stem, ker je predsednik Wilson Nemčiji v svoji poslanici ponudil, da prevzame posredovanje med nemško in angleško vlado. Razvnetega pa je bila poslanica sestavljena v kolikor mogoče prijaznem tonu. Odgovora pa ni pričakovati prej kot v 10 ali 14 dneh.

Bivši državni tajnik Bryan je objavil danes daljšo izjavo, v kateri pravi, da je moral časopise sedaj splošno priznati, da noče narod vojne, temveč da je nasprotno za ohranitev miru. V njegovi izjavi, že tretji odkar je odstopil, se glasi: — Veseli me, da sem mogel zapaziti izpremembo v načinu pisanja gotovih listov in komentarjih glede poslanice, katero se je poslalo Nemčiji. De včeraj se je vedno glasilo, da je treba izvesti stvar z veliko trdnostjo. Sedaj se pa skuša povdarjati miroljubni ton poslanice ter dokazati, da ne pomeni na vsak način vojne.

Turška in Bolgarska.

Pariz, Francija, 11. junija. — Turška in Bolgarska sta se začeli pogajati. Turčija je baje pripravljena odstopiti Bolgarski del ozemlja pri Dedegaču. Kako se bodo pogajanja končala, se sedaj še ne da dognati.

Predsednik Wilson.

Washington, D. C., 11. junija. — Predsednik Wilson bo odšel 4. julija v Cornish. N. H. To bodo njegove prve počitnice, odkar je postal inozemska situacija tako akutna. Njegova družina bo odpotovala v Cornish že 25. junija.

\$50.00 nagrade

plačam tistemu, kateri izroči roki pravice

ALOJZIJA GOLOBA,

morila mojega brata, Franka Faturja.

Njega je lahko spoznati, ker ima obe roki kakor tudi desno uho sežgano od plina. Pobegnil je po izvršenem sločinu iz Colorade ter se nahaja sedaj najbrže v državi Kansas.

JOHN FATUR,
Del Agus Box 22,
Colorado.

Položaj v Mexico City. Begunci v Vera Cruzu.

Združene države bodo ojačile obmejno stražo. — Ameriška družba "Rdečega križa" na delu.

VILLA IN ANGELES.

Iz glavnega mesta Mehike je dospelo v Vera Cruz 500 beguncev. Razmere se niso izboljšale.

Washington, D. C., 11. junija. — Vojni tajnik Garrison je sklenil ameriške čete ob mehiški meji znatno ojačiti. Sprva je nameraval poslati iz Texas nekaj vojašva na Filipinsko otočje, sedaj je pa odredil, da bodo ostali vojaki na svojem mestu in če bo treba, dobili tudi ojačenja. V Monterrey so odprli javne pekarnice, v katerih se peče iz žita, ki ga je dala na razpolago ameriška družba "Rdečega križa". Kruh za revno prebivalstvo. Že prvi dan so razdelili med reveže 10.000 hlebov kruha. Amerikemu konzulu v Juarezu so sporočili, da sta bila George Marks in S. Franklin obsojena na smrt, ker sta spravljalja v promet ponarejen denar. Oba sta skoraj gotovo Amerikane. Konzul bo poskušal toliko časa zadrževati smrtno obsodbo, dokler ne bo dobil od državnega departmeta potrebnih dokazov.

Vera Cruz, Mehika, 10. junija. — V spremstvu ameriškega konzula Shanklina je dospelo danes iz glavnega mesta Mehike v Vera Cruz 500 beguncev. Izpovedali so, da vladajo v glavnem mestu Mehike še vedno strašne razmere.

San Diego, Cal., 11. junija. — Sem je dospelo poročilo, da so Carranzovi vojaki v Manzanillu in Mazatlanu nasprotniki tamnih Amerikancev. Škodujejo jim kjerkoli morejo. Kljub temu se pa dosedaj še ni prigodilo, da bi koga dejansko napadli.

Galveston, Tex., 11. junija. — Tukajšnjemu Carranzovemu zastopniku so sporočili, da sta se general Villa in Angeles sprla. Baje sta po bitki pri Leonu drug drugemu očitala strahopetnost in drug drugega dolžila, da se je umaknil.

Pozor, pošiljatelj denarja!

Denarne pošiljke v Avstrijo bomo sprejemali kljub vojni z Italijo, pošta gre nemoteno preko HOLANDIJE in SKANDINAVIJE. Dogoditi se zna, da avstrijska pošta ne bode delovala ob italijanski meji, to je za Goriško in mali del Primorja, a za notranje dežele kakor Kranjsko, Spodnjo Štajersko itd., pa bode promet ostal neoviran. Ako se pa pripeti, da v kakem kraju denar ne bode izplačan, ga pošiljatelj dobi povrnjenega.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno prestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znancem, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po "Domestic Postal Money Order", ter priložite natančni Vaš naslov in one osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:		K		K	
5	90	130	180	130	180
10	175	140	190	140	190
15	260	150	200	150	200
20	340	160	210	160	210
25	425	170	220	170	220
30	505	180	230	180	230
35	590	190	240	190	240
40	670	200	250	200	250
45	755	210	260	210	260
50	835	220	270	220	270
55	910	230	280	230	280
60	990	240	290	240	290
65	1075	250	300	250	300
70	1155	260	310	260	310
75	1240	270	320	270	320
80	1320	280	330	280	330
85	1405	290	340	290	340
90	1485	300	350	300	350
100	1650	310	360	310	360
110	1815	320	370	320	370

Ker se cene sedaj jako spreminjajo, naj rojaki vedno gledajo na naš oglas.

TURDEKA FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St. New York, N. Y.
ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKE DNEVNIK V ZDRŽAVAH.

ITALIJANI SO VZELI GRADIŠKO, KATERE SE PA NI DOSTI BRANILO.

AVSTRIJCI SO IZPRAZNILI GRADIŠKO, KI LEŽI V BLIŽINI REKE SOČE IN SEVERNO OD TRŽIČA. — Z DUNAJA SE POROČA, DA SE JE ODBILO VSE NASKOKE ITALIJANOV. — ITALIJANI SO ZAVZELI VAS PLOEKEN TER S TEM BAJE OGROŽAJO KOMUNIKACIJO MED AVSTRIJCI.

Rim, Italija, 11. junija. — Oficijelno se je danes zvečer objavilo, da so zasedli Italijani Gradiško, severno od Tržiča in šest milj južnozapadno od Gorice. Zavzete je izvršila ena izmed italijanskih divizij, ki si skušajo priboriti pot proti Trstu.

Videm, Italija, 11. junija. — Italijanske čete so zasedle Ploeken na avstrijskem ozemlju, prav ob italijanski meji. Posost tega kraja je za Italijane velikanskega pomena, ker se s tem ogroža avstrijske komunikacije (zveze). Ploeken leži 15 milj južno od glavnice, ki veže Ljubljano s Celovcem.

Italijani so danes tudi napredovali preko Predila, nedaleč od Trbiča. Celi vlaki ranjenih italijanskih vojakov prihajajo v Videm.

Vsi italijanski naskoki so se izjalovili — pravi Dunaj.

Dunaj, Avstrija, 11. junija. — Avstrijsko vojno ministrstvo je izdalo danes ponoči sledeče poročilo glede bojev ob italijanski fronti:

"Predvčerajšnjem se je odbilo vse naskoke Italijanov na vseh frontah. Ponovna ataka pred Gorico se je izjalovila vsled vstrajnega ognja dalmatinske dežele brambe. Istotako je bil brezuspešen naskok severna od Ronchi. Na fronti ob Soči se vrše nadaljnji artilerijski boji.

Na koroški fronti se je odbilo včeraj oster naskok sovražnika proti Freikogel.

Na Tirolskem se je izjalovil neki italijanski naskok na naše pozicije pri Pentelstein. Naskok je vzporedila brigada, ki je vdrila v bližini Cortina d'Ampezzo. Drugače se pa vrše neprestani artilerijski boji.

Rim, Italija, 11. junija. — Vse uspešne operacije, o katerih je poročal general Cadorna, imajo trajno vrednost za armade, ki so udrele v avstrijsko ozemlje.

Na tirolsko-trentinski fronti imajo Italijani vsled zadnjih uspešnih operacij v oblasti vse pozicije, ki nadvladujejo ozemlje.

Napredovanje se vrši stalno. Pri Cortina, v dolini Ampezzo, eni najbolj severnih točk v trentinskem odseku, so Italijani pognali nazaj Avstrijce, ki branijo dohod v srce dežele. Prelaz Falsar-

Torpedirana križarka.

Avstrijski podmorski čoln št. 4 je potopil majhno angleško križarko "Liverpool".

Dunaj, Avstrija, 11. junija. — Avstrijski podmorski čoln št. 4 je torpediral majhno angleško križarko "Liverpool" in sicer v sredo v Jadranskem morju, na obali Albanije, nekoliko trideset milj zapadno od San Giovanni di Medua.

Angleška križarka se je nahajala v spremstvu šestih torpednih čolnov rušilev, katerim se je avstrijski podmorski čoln izognil ter torpediral križarko samo.

"Liverpool" je bila majhna križarka, istega tipa kot "Bristol", "Gloucester", "Glasgow" in "Newcastle", ki so bile vse zgrajene leta 1909. Vsebovala je 4820 ton ter je vozila z naglieo 25 vozlov na uro. Posadka je obstajala iz 376 mož.

Delovanje nemških podmorskih čolnov.

London, Anglija, 11. junija. — Parnik "Strathcarron" je bil včeraj torpediran od nekega nemškega podmorskega čolna ter se je potopil. Posadka se je rešila v čolne.

reko na zapadu, je padel v roke Italijanov in cesta, vodeča v dolino reke Drave, je sedaj nadvladana od italijanskih čet. Vršili so se zelo ostri boji, predno se je pognalo Avstrijce s te važne izvanredno važne pozicije.

V prvi vrsti so vedno stale planinske čete, ki so že ustvarile rekord v sedanji vojni. Obupni boji so trajali dva dni ter so se končali z zavzetjem pozicije od strani naših čet. Italijani so se morali boriti z velikanskimi težavami, ker je šel boj vedno v kreber.

Pomen italijanskih uspehov.

Vojaske kritiki lista "La Stampa" pravi v pregledu dosedanjih bojev, da si niso Italijani le zagotovili pot naprej, temveč da so izvojevali z zavzetjem Freikogela, severnoiztočno od Monte Croce prelaza, na koroški fronti, veliko zmago. Zaplenili so topove ter ujeti 200 Avstrijcev. V protinaskokih, ki so sledili, so bili Avstrijci zopet pognani v beg.

Izjalovili so se vsi napor, da se prežene planinske čete s Črnege vrha, sedem milj severozapadno od Tolmina. Italijani imajo namreč v oblasti vrhunce te gore.

Odpor Avstrijcev ob Soči je mogoče le radi trajnih utrd in umetnih zapakov, katere se je zgradilo, da se ustavi prodirajoče Italijane.

Lugano, Švica, 11. junija. — Iz italijanskih virov se je tukaj zaznalo, da se glasi v dogovoru Italije z zavezniki, da bo vodila Italija ofenzivo v obsegu, vsled katerega bosta morali Avstri

Brzjav in telefon v vojni.

Živimo v dobi, ki zahteva v vojni ogromnih žrtv, in to vsled modernih vojni iznajdb.

V sedanji svetovni vojni, v kateri igra važna vloga lopata in kramp, najmodernejši topovi in strojne puške, ko se dvigajo piloti s fotografskimi aparati nad sovražnikovo ozemlje, ne pridejo več toliko v poštev za prenašanje naznanil peši in konjeniki, temveč igra tu prvo vlogo brzjav in zlasti telefon.

Tudi naša armada je bogato opremljena s temi občutljivimi aparati, ker le s temi pripomočki se je mogoče vojevati na današnjih nepreglednih frontah. Za obkroževanje te odgovornosti polne službe imamo zadostno število mož, ki se je izvežbalo v raznih kurzijah, večinoma pa v e. in kr. brzjavnem polku v Korneu, buržu in v e. in kr. brzjavnem kurzu v Tullnu na Nižje Avstrijskem.

V vojnem času se ustanove razni brzjavni in telefonski oddelki, ki nosijo kot službeno označbo navadno ime dotičnega poveljstva, kateremu so pridruženi, na primer: — C. in kr. divizijski telefonski oddelek št. 57. — Vsi taki oddelki so po delavni zmožnosti in številu precej obsejni; najmanjši "gorski telefonski oddelek" šteje na primer 3 častnike, 24 telegrafistov, 60 mož in 42 konj, ima 56 km žice, 6 telefonskih in 6 optičnih postaj, katerih vsaka (optična namreč) — pri ugodnem vremenu — korespondira s solnčno lučjo s pomočjo zrcal na 50 km; ako pa ni solne, z aetilenso lučjo 30 in v noči tudi 50 km. Seveda so aparati na take razdalje le poizkušeni in se v resnici ne korespondirajo, ker ni potrebno. Pri neki vaji v letu 1909. smo signalizirali s takimi aparati — z uporabo Morsejeve abecede — z ljubljanskega grada na Šmarno goro, od tam na Golico, kjer sta stala dva taka aparata in oddajala brzjavke na Celovec in Beljak. Tudi pri Litiji je bil istočasno postavljen en aparat, v zvezi z onim na ljubljanskem gradu.

Vsi brzjavni oddelki razpolagajo s prav majhnimi aparati, takozvanimi "Anschaltspule" — System "Sveti". Baje je bil Sveti Slovenec, frekventant brzjavne kurza v Tullnu; on je predmetni aparat v vsem mnogo zboljšal.

Ta aparat (Anschaltspule) se uporablja pri dvojni korespondenici: žica vojnega telefona se zveže z ono postojni ali železniški aparat, ki so v obratu z galvaničnim električnim tokom. Med obe žici se priklapi "Anschaltspule", ki prepreči, da galvanični, torej postojni tok, ne more iti skozi vojni telefon in da indukcij-ski električni tok, to je oni, s katerim so v obratu telefoni vojnega brzjava, ne škoduje postojnim aparatom. Le potem tega sicer primitivnega aparata je mogoče, da po eni in isti žici istočasno in popolnoma nemoteno korespondira pošta in vojni telefon, kar je pri nakupljenju brzjavk velikega pomena.

Pri že omenjeni vaji v letu 1909 smo v Ljubljani zvezali pošto žico Divača—Ljubljana—Litija s takim aparatom in žico vojnega telefona, postavili telefone v Divači, Ljubljani in Litiji, in obrat je prav dobro deloval.

Seveda je bilo potrebno tako v Ljubljani kakor tudi v Divači in Litiji privezati "Anschaltspule" med obe žici. Na ta način smo bili v Divači, oziroma Litiji čez ljubljanski grad, Šmarno goro, Golico brzjavno zvezani s Celovcem in Beljakom.

Služba pri vojnem brzjavu je zelo naporna in večkrat nevarna, toda vedno interesantna. Na pr.: Komaj se pilot povrne s svojega vratolomnega poleta, že razdirjamo njegova poročila od najvišjih poveljstev tja do strelskega jarka.

Vsaka stotinja ima svoj telefon za zvezo z bataljonskim in polkovnim poveljstvom, le-to z brigadirjem. Brigadir ima zvezo do divizionarja, kornega in armadnega poveljnika. Vojni brzjav je takorekto zvezan z vsemi poveljstvi čet potom transitnih postaj. "Rezervni brzjav", ki gradi polpermanentne brzjavne proge, odžaga drevju veje, pritrdi na stebila izolatorje, napravi metalne kontinuiteto s 3 do 4 mm močno bakreno žico med postajami vojnega brzjava in onimi stabilnimi v lastni državi. Moštvo "rezervnega brzjava" je sestavljeno iz tehničnih in poštinskih uradnikov ter najetih delavcev.

Poleg tega ogromnega živčev-

ja brzjavnega omrežja pa ima vsak armadni zbor in armadni poveljstvo po eno brezžično brzjavno postajo, katera se prevaža na dveh vozeh elektro- in bencinov motor. Antena, to je lovilce električnih valov, ima obliko dežnika in je 45 m visoka ter se prevaža sama na enem vozu. Celo postajo je mogoče v dveh urah postaviti.

Interesantno je videti kako vojni telefonsko centralo pri višjem poveljstvu, n. pr. pri kornem poveljstvu. V hotelu "Central" v veliki sobi; ob zidu stoji mize, na njih telefonski aparati. Le jeklena peresa — vibrator — indukcij-skih aparatov buče monotono Morsejevo abecedo. Aparati so namreč prirejeni za telefoniranje in slušoslovje (gehoerlesen). Telegrafisti pazljivo dežajo pri aparatih, nihče po nepotrebnem ne govori; na zidu vise risbe vseh telefonskih zvez in tajna imena poveljstev. Ordonance raznašajo in prinašajo brzjavke, kličejo častnike generalnega štaba na telefonski pogovor. Isti vedno takoj prihitijo z zemljevidom, barvnim svinčnikom in radirko v roki, da v karti zaznamujejo premikanje čet, kakor že je, lastne rdeče, sovražne modro, izbrisejo kar se je premenilo, nato pa hito poročat svojemu poveljniku. Vse to se vrši s kimenatografsko hitrostjo in kmalu švigajo položaju primerni ukazi na bojno črto.

Najhujše delo za telegrafiste je v noči od 10. do 1. ure. V tem času navadno odda poveljnik šifrirane dispozicije za drugi dan. Take brzjavke, napisane na več polah v samih številkah, trajajo po več ur; vsprejemna postaja jih oddajni vedno ponovi, da se le-ta prepriča, da je brzjavka prav zapisana. Vse to pošteno razdrapa živce, in telegrafisti, ki se je toliko mučili, ne ve, za kaj gre, ve pa, ako provzroči najmanjšo napako, lahko celi stvari brez namena mnogo škoduje in pride zato pred vojno sodišče. "Slovenec."

Kako naskakujejo kranjski fantje.

Karol Jakopič iz Malevasi pri Ježici, sedaj na severnem bojišču, piše svoji sestri: — Dragi sestra! V prvi vrsti Te moram opozoriti, da mi ni treba pošiljati ne zavojev ne denarja. Denar lepo hrani, morda pridejo časi, ko ga bom potreboval bolj nego sedaj. — Tu imam vsega dovolj; vsak drugi dan dobimo tudi vino in rum. Le nič ne žaluj, še sem rdeč! Sicer sem moral res še veliko prestopiti, a hvala Bogu, še vedno sem korenjak.

Ali se spominjaš, kaj sem doma večkrat govoril, da bom pinesel svetinjo iz vojne? Dobil se mjo! Srebrno II. zareda. In tudi pollovec sem postal. To se boš postavljal z mano, ko bom prišel v Ljubljano: zvezde pod vratom, svetinjo na prsih, pa navihane brke! Samo življenje bi me bil kmalu stal ta "špas"; bilo pa je takole:

— Korakali smo za Rusi skozi Karpaty tri dni in tri noči ter dospeli do vasi K. Tega ne bom nikdar pozabil. 11. novembra popolnoma smo dobili povelje za naskok, in sicer moja 3. stotinja in polovica druge stotnije. Rusi so bili pred nami zakopani kakor v trdnjavi in mi smo jih imeli z bajonetnimi pregrati iz okopov. Sreča so nam tretela, a ne iz strahu, saj smo bili takih reči že navajeni. Kakor elektrika nam je šlo po žilah. Poslovili smo se drug od drugega in šli kakor volkovi na plen. Zdaj se bo videlo, kaj znajo kranjski fantje. Ko se približamo Rusom na sto korakov, se ustavimo in uvrstimo v bojno črto. Stotnik da znamenje s piščalko, iz naših grl pa zaori tak silen "Ura!", kakor bi bili zarjuli levi. Navajali smo naprej in potem ne vem več, kako je bilo; spominjam se samo, kako sem oddal zadnji strel in se znašel pred rusko strojno puško. Trdneje sem stisnil puško in porinil bajonet v treh tistih, mi rjavemu ruskemu medvedu. Strojna puška je bila moja. Hitro je prevrnel. Tedaj dospo še ostali tovariši ter z združenimi moči smo poženo sovražnika. Nato smo šli naprej do drugega jarka in zopet naskočili. To je trajalo do treh zjutraj. Trikrat smo naskočili in končno zmagali. Rusi so se udali kranjskim fantom. — Ujeli smo cel bataljon Rusov s tremi častniki: poročnik, nadporočnik in polkovnik. Nas je bilo dva voda t. j. 60 mož. Sedaj več, kako se borimo z rjavci in kako sem si zaslužil svetinjo. — Pozdrav Tebi in vsem drugim!

VELIKANSKI AEROPLAN, NA POLETU PREKO MORJA.

V zgorelem gozdu.

O bojih v Champagni pripoveduje Francoz Robert de Lezeau v pariskem "Figaro" pretresljive podrobnosti.

Dvajset tisoč ljudi se je udeležilo bitke ki je mesec dni traja po Champagni, in vsi so si edini v tem, da od začetka vojne ni bilo še tako srdite bitke, kakor je ta, ki je dosegla svoj vrhunec pri Perthesu, Beau-Sejouru in Le Mesnilu. Znamo, da je doma dovolj ljudi, ki so ob prijetnem ognjučenju menja, da "to prav za prav vse prepočasi gre". Če bi le mogli ti ljudje videti enkrat neverjetne težkoče, ki naše čete ovirajo pri njihovem napredovanju! Severno od Mesnil-les-Hurlus je bitka divjala z največjo seditostjo. Ubogi Mesnil! Komaj dve ali tri napol razpadle kmečke hiše so še ostale. Vse drugo je izginilo v plamenih ali pa je razbito. Ali je imel Mesnil kako cerkev? Kdo bi mogel to danes reči? Če je tam sploh kakka bila, potem je gotovo zletela naravnost v nebesa. Ena cela cerkev! Pomislite!

Takoj za Mesnilom, kjer bombardiranje nikoli ni prenehalo, se opazijo prvi jarki, ki so od spodaj do roba gori napolnjeni s puškami in raznovrstnim železnim orožjem, z deli uniform in francoski čepicami. Tako izgleda tu gotovo tri kilometre naprej. Orkan plamenov in železa je skozi cel mesec ruval, razsekaval in pogrezal to zemljo. Ni ga tam niti metla zemlja, ki ne bi dobil dve ali tri granate. Ne vidi se nič drugega nego jame, dolbine, grape in odprtine. Tam, kjer bi bila zemlja razrušena, so napravile granate velikanske jame. Tam, kjer se jim je zemlja upirala, pa se vidi jo gole skale. Na daleč naokrog je zemlja ena sama velika rana. Človek bi mislil, da so vsi vulkani zemlje izbruhili tu svoj ogenj, tak ostrašno je delo uničevanja. In na tej plazovi podobni poti smrti morajo naši vojaki izgrajevati jarek za jarkom sovražniku ki se v svo silo oprijemlje vsake zemljeske kopice. Korak za korakom samo mu je mogoče izgrajevati male in velike utrdbe te odprte in podzemljске zakope, ta pravcati labirint trdnjav in branjenih jarkov. Vsak dan trije ali štiri napadi, ki jim sledi najmanj ravno toliko protinapadov, in to v neprestanem ognju, ki uporablja zanj sovražnik vse svoje velike poljske topove, mitraljeze, strojne puške, ročne granate in celo najokornejše bombe, ki se iz-

delujejo na mestu iz konzervnih skatelj, napolnjenih s kremenovcem in železnimi drobtinami. In potem ta teren! Francoska poročila govorijo neprestano o grebenih. Nič pa ne more vzbujati bolj napačne predstave o tej zemlji, ki je v celoti pokrajini severno od Chalonsa povsod samo na lahko vzvalovljena ter se dviga k večjemu do neznatnih hribočkov, takozvanih o slovskih hribočkov, na katerih so vojaki izpostavljeni strašnem ognju. Tu in tam kak majhen gozdiček, od katerega pa ne živi tudi ne eno samo drevo. Vse drevo je tu mrtvo. Samo mrtvo golo drevo štrli še proti nebu in stotne kroglej je na vsakem takem drevesu pustilo svoje sledove. Često vise na nižjih vejah v klavrnem prizoru še deli raztrganih uniform, ki jih je kaka granatna eksplozija vrgla tja gor. Revne siromašne bukke, kar jih je še ostalo, so dale to pokrajini ime "zgorelega gozda". Najnatančnejše generalštabne karte bi bile tu brez vsake hasat. Kjer je stal prej smrekov gozdiček, so tla sedaj gladko obrta. Kjer je bila znamenovana kaka globel, so granate razrile stene ter štrlečo skalo izravnale z zemljo.

Predno se preide k napadu, se pravi: premagati kritični trenutek: doprtni okop. Ko smo ga z rokami in nogami srečno preplazili, potem se vsuže na moštvo brezdvomno cela toča krogel iz mitraljez in strojnih pušk. Koliko se jih zvali v tem trenutku nazaj ter padejo razbiti v svoj jarek. In če gre potem naprej, tedaj išče z očesom vsak primerenega kritja, nekoliko dvignjenega mesta, kosčka skale ali pa tudi samo navadnega kamna, od koder bi se dalo plaziti naprej. Še enkrat se vojak ozre okrog sebe. Človeka navdaja negotovo čustvo, da vidi morda morda zadnjikrat. Toda tolaži se s tem, da bodo to ti, ki jih ne pozna. Najhujše je samo to, da pozna tako približno vse. Nase nihče ne misli, to je še sreča, sicer bi bilo še žalostnejše. S pogumom nima to vse skupaj nič opraviti. — Vsak je prepričan, da bo ostala koža zdrava. Sovražni ogenj se vsuže z vso strašno silo na nas. Te je smrtonosni trenutek. Vsa ravna odmeva od divjega in hropčega dela in je kmalu tlakovana z mrtveci in ranjenci.

Grom utihne — kompanija, ali bolje rečeno, to, kar je od nje še ostalo, se vrže v jarek. In potem, strašen sunek, spopad moža z možem, pri katerem ni nobene milosti, zadušeni kriki, kletvice in granje umirajočih. Drug se vrže

na drugega v kompaktni masi se bori mož proti možu. Jedva je toliko prostora, da človek zamahne. Orožje je odveč. Da bi mogel človek potegniti vsaj sabljo, oziroma bajonet! Toda to je redko. Kdor more, pobere sekuro, kos železa, kamen, vseeno kaj. Drugi se obdelujejo s pestmi. In kdor nima prostih rok, ta skuša ugonobiti sovražnika z zobmi. Strašno je to, da stopa človek neprestano na mrtve. Človek ne stoji trdno na svojih nogah. Tla so varljiva. Naenkrat padeš. Hitro se hočeš zopet dvigniti. Mnogo pa jih ne vstane nikdar več. To traja čisto po celo uro, po dve uri. In človek je vesel, da se ni umaknil.

Ko je cel jarek zavzet, potem je dobro in misliti treba samo še na prihodnjega. Ako pa se posreči osvojiti samo majhen kos, potem pa se pravi v največji hitri iz orožja in najraznovrstnejših stvari zgradijo zapreke, za katerimi je mogoče potem prisluškovati dihanju sovražne straže. Vse mora služiti kot material in mrtveci igrajo pri tem prav pomembno vlogo. Polagajo se po dolžini ob robu jarka, roke tesno ob telesu, gor nekoliko zemlje in na vrhu zopet ena plast. Grozni okop mrtvecev postaja na ta način višji in višji. Včasih so to mrtveci sovražniki, čestokrat pa tudi naši. Se v smrti služijo domovini, brankem rovu, v katerem so se ravnokar še klali in davili, se pripravijo večerja in vojaki polagoma zadremlejo. Pogosto se vidi sklanjati se nad jarkom neko postavo in delati znamenja od zgoraj navzdol, od leve na desno. To je duhovnik v blatni vojaški suknji, ki posveča mrtvece dneva ter jih izroča večnemu počitku. In dogaja se, da roka ne napravi križa do konca....

V jutro treba nato trdo in težko nalogo zopet nadaljevati in brez tožbe, malce gredo naši vojaki usodi nasproti. In koliko nevarnosti jih čaka: toliko krogel iz pušk in mitraljez, ročne granate in — kar je najhujše: te strojne puške, o katerih mi je eden našinec nekoč dejal: "Poglejte, granate, te frejjo kakor železnice po zraku, pred temi se je mogoče vsaj nekoliko varovati; ampak te pošasti tu, to se sproži in je tudi že tu: natančno tako kot brzjav." Najhujše pa je, kadar človeka kar živga pokoplje. Nekdo mi je pripovedoval da sta ga njegova dva saksonska ujetnika nekoč z rokami izkopala izpod zemlje. "V tem trenutku mi je bilo vseeno", je dejal, "če sta bila to naša sovražnika ali ne: jaz sem ju enostavno poljuboval."

Slehrno živo bitje narave se izogiba teh z mrtlič posejanih krajev. Ni več jerebje po brazdah njih. In zadnji zajci "zgorelega gozda" so zapustili svoja skrivališča. Na vsak način se jim je dozdelo, da je tu vse preveč nemirno. Celo sove se ne prikažejo več kakor prej, ko so po noči posedale po razlomljenem drevju ter izpušale svoje kričeče glasove. Ni se tu ne vidi več nego mrtve; kajti onih mnogo tisoč ljudi, ki samo preže na to, da se drug drugega zgrabijo za goltanee, ti so ravno tako nevidni kakor vsa druga živa bitja v "zgorelem gozdu".

Nevarno potovanje.

Včeraj zvečer je došel parnik "Nieuw Amsterdam" v New York po vožnji, ki je bila zelo nevarna. Tri dni po odhodu so zapazili potniki tri nemške biplane nad parnikom in čisto v bližini tri angleške ribiške parnike. Takoj nato je pričelo deževati bombe, ki pa niso zadele ribiških parnikov. Dne 30. maja so ustavile v Downs pri Ramsgate parnik angleške oblasti. Tam je moral ostati parnik štiri dni. Dočim so se dolgočasil potniki pri Ramsgate, s ta se pojavila dva nemška Zeppelina in pričelo se je streljanje. Obrežne baterije so streljale in Zeppelini so metali bombe, nakar so odleteli.

Pet potnikov, dva Nemca, enega Turka in dva Avstrijca, so vzele angleške oblasti s krova parnika. Oba Avstrijca, Zida, sta imela pri sebi demantov v vrednosti \$25.000. Demante sta hotela prodati v New Yorku.

Politične aretacije v Lizboni.

Lizbona, Portugalsko, 11. junija. — Več oseb, ki so bile na sumu, da so skušale započeti z grabljanjem proti vladi, je bilo v pretekli noči aretiranih. Nemiri se niso vršili in v mestu vladajo sedaj normalne razmere.

Državno odškodninsko komisijo

je osnovala nemška vlada. V tej komisiji so 3 juristi in 2 trgovca. Ta komisija ima razpravljati o posestvih, zaplenjenih na sovražnem ozemlju, in določati visokost odškodnine za zaplenjeno posestvo. Takisto ima tudi pravico odrediti, da se dotično posestvo vrne lastniku. Komisija ima svoj sedež v Berlinu.

Avstrijski zdravnik umrl za pegastim legarjem v Sibiriji.

V Bogotolu je bilo v oktobru lanskega leta interniranih več avstrijskih vojni ujetnikov. Ker pa ni bilo zdravnika, so tjakaj postavili iz Maryinskija tankaj interniranega avstrijskega zdravnika dr. Stefana Pospisila, rodom Čeha, ki je bil obvladal tudi ruski jezik. Dr. Pospisil je bil v Bogotolu kmalu priljubljen tako pri ujetnikih, kakor pri prebivalstvu. Postal pa je kmalu žrtev svojega poklica. Pri nekem bolniku se je nalezil pegastega legarja ter tej strašni bolezni podlegel. Njegov pogreb je bil veličasten.

LISTNICA UREDNIŠTVA.

Lobelia, Pa. — Vsak, kdor je bil za časa prve balkanske vojne v domovini, ve, kako so se Slovenci navduševali za Jugoslovane. Danes je izginilo tisto navdušenje, ker je slava vlada tako hotela. Upajmo, da se bo tudi v tem pogledu kaj izpremenilo. Prvega dela dopisa ne moremo priobčiti, ker je skoraj malo preveč oseben. Taki dopisi imajo zelo slabe posledice in se žinjini ne da prav nič česar doseči. Pozdrav! Oglasite se še kaj!

Wickliffe, Ohio. — Dopisa zato nismo priobčili, ker se niste podpisali s pravim imenom, pač pa z kmečjim. Toliko v naznanje tudi drugim dopisnikom.

Slovenska Liga, Waukegan, Ill. — Mi smo dobili vabilo v četrtek, ko je že list izšel. Če bi ga natisnili v petkovi, včerajšnji, številki, bi bilo že prepozno. Drugkrat nam sporočite vsaj štiri dni prej. Pozdravljeni in veliko uspeha!

Ant. Tratnik, Frontier, Wyo. — Vaše pismo nas je prav razveselilo, bodite pa uverjeni, da zaradi Vas ne bo Glas Naroda drugače pisal. Če se strinja s pisanjem 13 tisoč naročnikov, se nikakor ne moremo ozirati na posameznika, ki se slučajno ne strinja z nami.

J. M., Black Hawk, Utah. — Gotovo tudi Vi veste, da rojake najbolj zanimajo ona pisma, v katerih so popisane sedanje razmere v domovini. Le tako pismo ima pomen za širjo javnost. O raznih dogodkih na bojišču je že samo naš list toliko popisal, da bi se dalo napolniti s tem gradivom delo knjige. Oprostite nam torej, če pisma ne priobčimo. Kakorhi-

tro pa dobite iz starega kraja kako sporočilo o razmerah, ki vladajo doma, po kakšni ceni so živila itd., Vas prosimo, da nam takoj pošljete in priobčeno bo že v prihodnji številki. Pozdrav!

Slovenska naselbina.

V slovenski farmerski naselbini v Sheldonu, Rusk Co., Wis. je že 27 slovenskih familij naseljenih. Prostora imamo še za 1000. Za natančen popis, mape in MUSTER prsti pišite na:

A. H. SKUBIC
Sheldon, Wis.

Slovenskim pevskim društvom širom Amerike:

POZOR!

Med večletnim delovanjem v tujih pevskih društvih sem zadel ob pesmi, ki so pravi biseri na umetno-pevskem polju. In čemu ne bi presadil tujih cvetov na domači vrt? Danes so presajene in v Greater New Yorku se pojejo ter postajajo — narodne!

A čujte predgovor v oni knjižici: "Pevci Eno Vam cvet s tujega vrta! Tuje so, a zato nič manj prijetno dišče. Duh časa nas sili, da spoznavamo drug drugega tudi — v pesmi. V dvajsetem stoletju pretiravati z glupim sovražništvom, ignorirati dusevne proizvode narodnosti je — absurdno in ker je pesem govor srca, molitev duše, a srce enako do zadnjega atoma drugemu srce, je potemtakem pesem mednarodna, skupna last — pevčeva! Seveda ne smemo kot Slovenci prezirati ter zanemarjati svojih pesni: pestre so, ker so divne in — naše! Žal, da je tako malo teh cvetov!"

Segel sem v tuji vrt, natrgal ter obelkel v domače krlice kito "tujih" nemško-angelskih pesmi, in, sodeč po dosežkih posrečenih poskusih, sem se prepričal, da pojejo greaternewyorskij slovenski pevci z veseljem tudi "tuje" pesmi. V originalu sem pustil edino le klasično-lepo "My old Kentucky home", ker to pesem pojejo in druge narodnosti le v izvirnem angleškem jeziku.

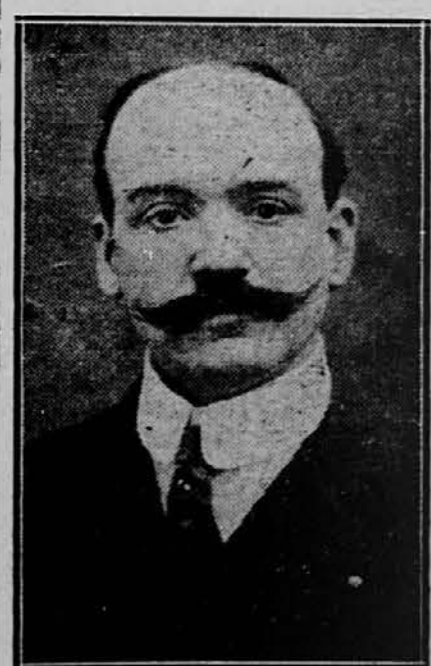
Zbirka začneja s pesnijo 1.) "Ko posnolen orel pesem dviga se"; za njo sledi veličastna 2.) "Svoboda" — glej, zdaj ori kile po zemlji: Bratje smo enaki vsi; 4.) Pomladna pesem: Odpri srce, cvetec je dan; 5.) Hliska očetova, z bariton solo: Domov, domov srce me žene; 6.) Samotarjeva nočna pesem: Noč, tihla noč, čuj moj pozdrav; 7.) Vražji bas z violino arijo za 2. bas; 8.) Dragi, lahko noč, z bariton solo: Zapri nebesko ti oko; 9.) Stara nizozemska pesem: Ko zaori pesem moja, prvi bas vodi; 10.) Deklica in metulj, nabirala je cvetja v gozdu, pa "a butterfly flew toward her and kissed her lips so fair"; 11.) Večerna 12.) O playouki devci: Dekle, glej na tem-le mestu, pravim ti, prisočen ti; 13.) Slovo junakov: Divjajo konjičji in poka strel, junak pa zalet umirajoč bere še zadnjikrat materino pismo in se poslavlja od drugih; 14.) Lovčeva slovo; 15.) My old Kentucky home; 16.) Solza — solza ne zabim ti nikdar, ki tekle so za me; 17.) Kapela: Kaj se blesti-le — na goro tam zgor — in zvoneček mali ključ romarja v božji hram; 18.) Zdravica: nazdravljaj Stvarniku, ki nam v vinu tolažbe da, pozdravljaj domovino, materno oko, naprja vrli Slovenci in navsezadnje pravici, ki obsoja zlo....

Opevalo se najslajši pesniški predmeti v zbiranih akordih. — Pesmi so pravi biseri ter ne preteče, slušalec se jih ne natisi, slušač bi jih v nemer. Knjiga obsega 50 strani; poedine partiture si pisane na finem, trpežnem papirju in vezava je tudi ukusna. Društva, sežite po knjižici, po tej redki zbirki! Cena ni pretirana, društvom popust, pevodit en izvod — gratis! V zalogi

IVAN M. ADAMIČ,
pevovodja slov. pevsk. društva "Slavec"
1336 Lincoln Place, Brooklyn, N. Y.

NAZNANILLO.

Čenjenim naročnikom v Pennsylvaniji sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik

Mr. ZVONKO JAKŠHE,

ki je pooblaščen pobirati naročnino in izdajati tozadevna potrdila.

Sedaj se mudi v Johnstown, Pa., in okolici.

Upravništvo "Glas Naroda".

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 57, Wad-dock, Pa.

Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-ber-ton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEK, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kans.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, 8tv. 1, Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, 8tv. 2, Ely, Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovenec, 8tv. 114, Ely, Minn.

Vsi dopisi tikačji se uradnih zadev kakor tudi denarne pošli-jatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe pa na predsednika porotnega porotnega odbora.

Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo vrnila.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRUŠTEV V NAZNAVANJE!

Vse proteste, incitacije, predloge in sploh vse uradne stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠILJATI GLAVNEMU TAJNIKU.

Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi brez njegove vednosti ničesar ne natismemo, kar se tiče Jednote.

Vse, kar bo on odobril, bo v našem listu pravočasno priobčeno.

Uredništvo G. N.

Sin.

Ksaver Meško.

Slika iz težkih časov.

I.

Če je pogledal Juri Povoden, krojač, skozi malo okno stare svoje bajte, ali je stopil na prag in se je počasnim, dolgim pogledom razgledal naokoli, ni li zrl naravnost v raj?

Glej, pod hribom, sredi polja, domača farna cerkev. Okoli nje se stiskajo hiše, bele, z opeko krite, kakor piščeta krog koklje. Bolj ob koncu vasi, dalje od cerkve, čepa slabotnejše: lesene kočice, s temnejšimi stenami, s temnejšimi strehami, s slamo krite. Na levi, proti južni strani, njive, za njimi gozdovi. Kakor bi stala ob roboh le deca, se zdi; dalje gor pa starjši iz rodu smrek, borov in mecesnov; čim dalje v ozadju, tem večji so. Nenadoma nehajo; nad njimi vidi oko le še nebo, za njimi v ozadju gorovje. Resno, močno in mrko stoji dan za dnem tam v ozadju kakor mogočen, nepremakljiv čuvaj paradiza.

Onstran vasi, na zahodu in severu svet pada. Bel pas vidi oko med njivami: cesto, z drevjem na redko zastraženo. A nenadoma, glej, se izgubi med dvema nizkima gričema, kakor bi se bila v zemljo zarila, skrita v klanec beži v dolino.

Ne namakajo paradiza štiri reke, kakor so svetopisemski raj, pač pa dve. Obe prihajata iz domovja teh vedno nemirnih, vedno potujočih bitij, gor z gor. Večja, rjavkasta od dolgega življenja, počasna in utrjena od dolgega potovanja, je skoro povsem skrita v globoki strugi. Le tu tam zablska za hip z nemirnim očesom ob kakem ovinku sem gor na hrib, a se takoj spet skriva med obročje. Šele spodaj pod hribom ob Dolinčicah, malem selu, stisnjem med njo in med hrib, se razgrne v svoji ogromni velikosti in moči. Tam vzame v naročje manjšo sestro, da nadaljuje z njo svoj pot. Ta prihihi kakor brezskrben, razposajen otrok od jugovzhoda, čisto bela, vsa drhteča in trepetajoča v svoji mladosti in lepoti. Beži po čisto plitvi strugi, deloma ji umetno zgrajeni od človeških rok, da ne bi zašla noter

na njive in travnike, ako se kdaj razljuti in se v sru du napihne, da postane od same jeze vsa rjava in grda in nevarna vsej okolici. A ob svojih prijaznih dneh se leske-ta med nizkim jelševjem kakor dolg bel pas, ves posut z zlahtni-mi kameni, ki v solnce nepresta-no trepetajo in se lesketajo, da jemlje človeku malone vid.

Trikot med strugama obeh rek je zarasel z jelševjem in lesčev-jem. Za temi malopomembnimi pritlikavci se razgrnejo spet nji-ve in travniki, ravni, kakor bi po-čivali na široko odprti, mirni dlani božji.

Polagoma se pričenja mesto. Najprej stoji hiše posamič, kakor bi bile utrjene zaostale pri brzem teku te velike armade hiš. Potem jih je po več in več skupaj; na-posled zid ob zidu, streha od stre-hi, da tiče druga drugo.

Nad vso to zmešnjavo pa kipe kakor mogočni veliki na dan zav-zetimi in od začudenja onemelimi in okamenelimi pritlikavci pogrez-njeni v mirno, globoko premišlje-vanje. Trikrat na dan molijo s po-časnimi, zvončnimi glasovi, da se njih molitev razlega daleč po de-želi. Včasih se oglašajo z otonimi glasovi. Čudno resno plavajo gla-sovi čez polja, čudno resno, vztraj-no in neumorno kipe gor proti vi-sokemu nebu — za rajnika molijo in prosijo nebesa usmiljenja zanj ... A tako ob solnčnih ne-deljah jutraj, kdaj resnič dopol-dneva, zapoje, da hite njih radostni zvoki kakor vriskajoči fantje čez prazniški svet. Ko zaslišijo ljudje to pesem, hite iz hiš, prazniško občebleni, prazniško veseli v očeh, prazniške misli v sreih, in slede glasni pesmi, kakor bi jih va-bila s čarovno močjo.

V daljavi pa kipe v nebo gore še više nego zvoniki. Še resnejše so nego zvoniki. In tako čudno razrezane in raztrgane so. In sa-me rečejo spet s svojimi iglasti-mi ostrinami v modrino neba, da včasih, tako ob zgodnjih jutrih, še večkrat ob lepih, mirnih večer-rih, krvavi iz stoterih ran ...

Dan na dan je gledal krojač ta paradiz, a njegovo lepoto je čutil le nezavedno.

Ni se ji niti čutil, niti ni mogo- razmišljal o njej. Ljubil jo je kakor ljubi majhen otrok mater. Ne govori ji lepih besed, ker jih ne zna in ne pozna, a najlepša mu je izmed vseh žen.

Le odkar je Peter na Tirolskem

— dve leti bo tega — se včasih čudi: — Kako mora biti pač tam, ker je tako rad tam gor? Piše vedno, da je lepo in prijetno tam. Ali more biti tam lepše, ko je pri nas tukaj tako lepo!

Tedaj so mu postarne oči — petinšestdeset let stare, pri šiva-nju oboževane z očali — pač z lju-beznijo božale domači kraj. A v resnici je bil ves ta ogenj bol namenjen sinu nego kraju. Sinu je hotelo reči to oboževanje: — Glej, saj je tudi pri nas lepo, do-ma bi ostal!

— Da bi bilo v Tirolih še lepše? — se je začudil, kakor bi bil jasno slišal odgovor in ugovor. Zastrmel je gor v molčice, skoro grozeče gorovje. Dolgo je razmišljal, tehtal, presojal, naposled je odmahnil z glavo. A kakor da si-nu ne bi upal ugovarjati, da ga ne užali, je zamrmral samo: — Čudno!

Včasih je omenil tudi proti Ma-rijanici, sedemanjstletni nečakinji, sestrični hčerki:

— Da ostane Peter tam gor v tem gorovju! Dobil bi tudi domo-delo! In pri nas je vendar lepše!

Marijanica, tiha, sanjava, je razmišljala. Otrška leta so jo stori-la tako zamlajeno, ker so jo vso zbegala in preplašila. Zakaj sama gorje je gledala od dvana-jstega leta, ko je prišla sirota brez očeta in matere k stricu. Očeta je vrglo v grob žganje — enajst let je bila tedaj stara. Materi je izpolnilo življenje trpljenje; zadnje moči ji je razjedla jetika. Očeto-vo trinoštvo, vedne kletvice, ne-usmiljene udarce, ki jih je tolikrat dobivala ljubljena mati, je bridko čutila tudi ona. Vse ono trpljenje, ki ga je trepetajoča prič-kovala dan za dnem, ki ga je ved-no gledala s tako čudno grozo, s tem večjo, ker pri vseh ljubezni-mi mogla pomagati, se je ovilo ka-kor trnjevece okoli njenega mladega srea ino kakor železen ob-ročje okrog njene glave in njenih misli. Se sedaj se niso začele sr-čne rane. In še sedaj so bile mi-sli tako žalostne in plašne, da niso mogle in niso upale na dan v nagli, topli besedi. — In vse trpljenje materino ob boleznih, počasi razje-dajoči življenje, s premišljeno na-slado sesajajoči zadnje soko iz utr-jenega telesa, je prebolela in pre-trpela z materjo. — Kaj čudo, če je postala po vsem tem tako mol-čeca in v vse zamišljena, da je govorila še s tricem malo, nekako negotovo, kakor v vednem tes-nem strahu.

Zato je šele čez nekaj hipov raz-mišljanja odgovorila stricu s svoj-im tihim glasom in se je obenem otono nasmešnila.

— Strie, Peter dela na Južnem Tirolskem, med Bolzanom in Me-ranom. Tam gore niso več tako strašne.

— Čudno! — je spet odmahaval strie, kakor da bi tudi nečakinji ne bi upal ugovarjati, da je ne užali.

— In toplo je tam. Bolniki se hodiijo tja zdraviti, za Petra je do-bro tam.

Strie se je prestrašil. Naglo, v skrbah se je ozrl v nečakinjo, a rekel ni ničesar.

Marijanica pa so zaplule velike, vroče oči s hrepenenjem proti ti-rolskim goram. Zakaj že je čutila včasih čudno toploto v prsih, včasih tesnobo, potem popolno praz-noto. Ob težjem delu, ob nagli hoji na hrib ji je pohajala sapa. Zda-j, in zdaj se je loteval kašelj. Tedaj je vztrpetala in si rekla: — Ali pojdem za mamo? — Bila je do-voľj razumna, da je vedela, kako nevarno dediščino sta ji zapusti-la oče in mati. A bila je še tako mlada. Svet je tako lep; tudi strie je dober z njo — ne bi se rada umrla!

Strie se je med tem že spet vdal svojim mislim, mislim na sina, ki mu je bil najbližji na svetu, pravni-zaprav edino, kar ga je še vezalo na svet, vezalo z močnimi vezmi globoko ljubezni. Se nečakinja je ob tej ljubezni do sina povsem izginjala, dasi ji je bil dober strie in skrben varih.

Sredi med misli in med hrepe-nenjem Marijanice je izpregovo-ril, bolj sam sebi nego Marijani-ci:

— Menda bo res lepo v tistih krajih, Peter vedno hvali. In do-bro je zanj tam, vem. Tudi ni krepak na prsih. Že Gorica mu je dobro dela, ko je tam delal. Na Tirolskem pa morda popolnoma ozdravi.

— Morda bi tudi jaz! — je vzdihnil v sre Marijanica. Droh-no, blede lice se ji na sredi po-rdekilo od veselega upanja: — Ko bi me vzel Peter gor! — A je v hipu spet zatrepetala ob grenki-mi misli: — A kaj naj tam z menoj!

— A spet je zmagovalo mlado živ-ljenje, mlada moč, da se je vda-ja-

la tihemu, solnčnemu upanju: — Če bi mi res postajalo slabše, mor-da pa bi me vendar vzel za nekaj časa k sebi; kuhala bi mu.

Strie pa je spet razmišljal o si-nu.

— Ko bi bil postal krojač, ka-pet sem jaz, in so bili moj oče, a ni hotel in ni. Morda bi bil zdaj zdrav; a tesarsko delo — ni ša-la! Sicer je res, kar vedno pravi: — Tudi sedenje v zatohli sobi ni mnogo prida! — Res! A jaz sem le ostal zdrav in sem dočakal le-po starost. Oče so bili tudi čez sedemdeset.

Po tem pouku, ki ga je v duhu govoril malone zadnji dan sinu, se je spet zazibal v tihe sanja-rije in v prijetno računanje.

— A tam ozdravi, mislim. In če bo treba trošiti za bolezen, lahko dene vsak mesec nekaj na stran.

Ne zasluži napačno, nekaj sem prihranil jaz: tako bajto poprav-i, jaz sem prestar za to. In če bi se dalo kaj prikupiti! Sosed Lav-tizhar bi dal menda eno njivo; je tako ne gnoji, ko pa vse zapije.

In spodaj Petričev travnik! Od rok je Petriču, a nam skoro pod-kapom. Če bi imeli še to dvojce, bi stala bajta pred sosedji kakor mala kmetija. Potem se Peter lah-ko oženi. Katero zaprosi, nobena mu ne odreče. Sedemindvajset let je zdaj, bil bi čes. Jaz sem se se-ve pozneje, a tedaj smo bili še si-romaki. Zda-j nismo, hvala Bogu!

Tiho veselje mu je sijalo s su-hega lica.

— Nobena s ga ne bo branila! Pijanece ni. Nikoli nismo bili pi-janeji v naši družini. Dela rad, ne zapravljaj. Ko bi mu le zdravje služilo! — Kadar so mu prišle te misli, so se mu roke dostikrat sre-di dela povesile. Zastrmel je pred se, kakor bi gledal lepe prikazni, ali pa se je zagledal skozi okno gor proti daljnim goram.

A nenadoma se je stresel, zdra-mil. Treba delati! Treba še kaj prislužiti! — Jaz zase ne bom morda dolgo rabil, a Peter ...

Zvečer, ko ni videl več delati, je odložil očali in je stopil na prag. Od tam si je ogledoval trav-nik spodaj ob cesti. Pretipaval, preso-jal in tehtal ga je z nekoli-ko lakomnim pogledom. — Koli-ko bo Petrič pač zahteval? Koli-ko bi se mu dalo? — Ali pa je stopil prek po trati, počasi, ma-lomarno, kakor bi postopal brez namena okoli hiše. Zavil je okoli vogla, se ogledal prek proti goz-dom in gor po hribu, počasi spet kakor brez namena. A v resnici je opazoval z večjim očesom Lav-tizharjevo njivo jo cenil in v mislih kupoval.

— Ko bo vse to skupaj, bo lepa domačija pri Povodnu. Jaz sem bil še siromak, a Peter ne bo po-nič.

Tudi ponoči, ko ni mogel spati, je računal.

— Tristo v hranilnici — goldi-narjev, ne kron! Zda-j bo že več obrestí so med tem prišle. Je-verniki mi je dolžan dvajset — gol-dinarjev, ne kron. Lesjakov Mate dvajset goldinarjev, Johanev pe-tinajst, Krivčeva Zefa deset. Sku-paj petinšestdeset goldinarjev brez obrestí. Tem sem posodil. Je natanko in po pravici zapisano v bukvicah, kdaj in kje sem jih dal.

Če bi me morda smrt na naglen pobrala. Škode ne maram delati nikomur. Pravica meni, pravica drugim. To velja pred Bogom!

— Potem je na dolgo za šivanje: — Pri Petriču pet goldinarjev, pri Luki tri, pri Sereu tri, pri Kolar-jem Matiji dva, pri ...

Dolga vrsta jih je bila; a vse je imel lepo po vrsti in po redu v glavi, in v bukvicah je imel vse natanko zapisano. Marijanica je morala vestno vse zaznamovati. Kakor počasna in neokretna v govorjenju, tako dobra in izurjena je bila v pisanju. Ko je zapisala je opetovano še sam pregledal. Pa je bilo navadno vse v redu.

Tako je računal v tihih, sanja-vih, lunojasnih nočeh, ko ni mogel spati in je gledal, kako vogla-rijo pri Marijanici, ki je spala ob oknu, tihi, blede lunini žarki, take beli skoro, kakor so bela njena li-ca. A ko so prihajali oni tako ti-ho, oprezno, skoro boječe, kakor pač vsi voglariji in skrivni spa-njači, skozi majhna okna, je di-hala Marijanica polglasno, nagle in nemirno, kakor v hudih sanjah. Sredi računanja je včasih prene-hal in je poslušal to dihanje. S tihim sočutjem je pomislil: — Ni zdrava, sirotica! — A ko se je čez hip spet spomnil sina in se je v mislih vrnil k premoženju, ki mu ga je spravljal, se je razveselil.

— Jaz sem prevzel od očeta dolg — oče so bajto šele kupili, a Pe-tru pustim napol kmetijo!

In v viharjih nočeh, ko je škri-pala kočica v vseh voglih, da je du-šila še nemirno sopenje Marijani-čino, in je v podstrežju vzdihno-

valo, ječalo in hreščalo, kakor da hočejo zloviljni vetrovi vreči stre-ho s hiše in jo kakotaliti dol po griču, je razmišljal in se veselil: — Ko bo hiša popravljena, lahko spi Peter v njej mirno in brez skrbi. Morala bi priti čudna ne-vihita in vihra, da bi ji napravila škodo.

Že je gledal v duhu prenovlje-no hišo na hribu — ze belimi ste-nami, z rdečo streho iz najlepše opeke, z velikimi okni, lesketajo-čimi se v solnce kakor zlato. Ka-kor lepa gospa stoji med sosedo-ma-beračicama na hribu ...

(Pride še).

Raznoterosti.

Med Savo in Drino.

Slovenski vojak piše: Srbe je naš naskok popolnoma iznenadil. Kolikor jih je ostalo živih in lah-ko ranjenih in jih nismo ujeli, so pobrali kopita ter v divjem diru bežali skozi močno utrjeno vas Črno-baro dalje in dalje, da jih ni bilo mogoče dohiteti. Pustili so na bojišču brez števila mrtvecev, vsi stleški parki so bili polni mr-tvih Srbov, lepo število pa smo jih ujeli. Tako smo po več kot enim mesecu vzeli trdovratnim Srbov močno utrjeno Črno-baro, osvojili deželno glavno cesto, ki pelje skozi to vas, ter uničili skri-te srbske artilerijske postojanke ki so nam dan dan dan pošiljale pozdrave. Srbske izgube so bile strašne, naše pa naravnost ma-lenkostne. Tako smo imeli zopet prosto pot preko reke Drine in vkorakali smo v drugič čez mejo v Srbijo.

Kako dela general Joffre.

Iz Pariza se poroča: Lorda Northcliffe, sotrudnika 'Tempsa', je zaslial general Joffre. O raz-delitvi dnevnega Joffreovega de-la piše lord:

Generala se običe tako, kakor se običe kaka rodbina, brez vsa-kih okolištin. General, ki mu je izročena usoda Francije, ne je sprejel v neki mali sobi; sedel je za mizo, belo pogrnjeno. V sobi so prej stanovali hlapeci hišnega gospodarja. General pride vsak dan ob pol sedmih jutraj v svo-jo pisarno; ob sedmih pride k nje-mu šest častnikov generalnega štaba na konferenco, in sicer ge-neral Pelle z dvema pobočnikoma in trije visoki častniki. Preditaj-ponoči došla poročila, razgovori se o položaju, nakar Joffre dolo-či, kaj naj se ukrene. Povelja ta-ko sestavijo in vsebino telefoni-rajo ali pa brzojavijo. To delo tra-ja do 11. ure dopoldne, ko general zajtrkuje. Ob 12. uri opoldne se prične druga konferenca. Ob 1. uri popoldne se odprje general z avtomobilom na bojno črto. Vrne se včasih šele ob 8. uri zvečer v glavni stan nazaj. Točno ob pol-osemih se prične zopet konferenca, ki traja le kratek čas. Ob devetih general večerja, do 10. ure nato proučuje general zemljevide in gre točno ob desetih spat. Dela vedno za več dni naprej. "Danes je izdal povelja, ki si jih ne more nihče pojasniti, dokler se zagonet-ka ne razvzolja čez nekaj dni."

Nosi modro suknjo brez vsakega znaka odlikovanja in rdeče hlače s črnimi trakovi. Tri zlate zvezde na ovratniku kažejo njegovo do-stojanstvo. Neomajljivo zaupa na zmago in je prepričan v zvestobi zaveznikov kakor tudi, da vojna zagotovi trajen mir.

Umrljivost v vojni in v miru.

Nemški statistiki so izračunali, da je za časa rusko-japonske voj-ne v enem letu za 3/4 več ljudi umrlo, kakor v normalnih časih, v sedanji vojni pa da se je umr-ljivost za 18% povečala. Za Fran-coze so ti statistiki izračunali, da se je s to vojno pomnožila umrlji-vost za 60 do 70% (?) in da se bo vsled vojne število Francozov ab-solutno zmanjšalo, ker ni toliko porodov, kakor pade ljudi. Za Nemce, pravijo ti statistiki, da jih bo po vojni več, češ, porodi bodo nadomestili padle. V mirnih ča-sih umrje v Evropi povprečno ra-čunano vsako leto 10 milijonov ljudi. Na Nemškem jih vsled ne-zgod umrje na leto povprek 10 ti-soč samomorov je povprek 14 ti-soč, umorov pa povprek 1000. Iz-med odraslih industrialnih de-lavcev ponesreči do smrti skoro vsak deseti; rudniških delavcev ponesreči povprečno v rudnikih en dan toliko, kakor jih ob enake-ga števila vojakov pade en dan v vojni. Nizko cenjeno stori v Ev-ropi vsako leto namreč v mirnih časih, 150,000 ljudi nasilno smrt.

Kuga umori v Indiji na leto 700 tisoč ljudi.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj	—60	Jeruzalemski romar	—45
Evangeljska zakladnica	—50	Kristusovo življenje in smrt	—45
Gospod usliši moje molitev	—40	Kristof Kolumb	—20
z posebno velikimi črkami	\$1.00	Križana umiljenost	—20
Ključ nebeskih vrat	—50	Kaj se je Makaru sanjalo?	—50
Jezus in Marija	—40	Lažnjivi Kljuke	—20
Marija Varhinja	—60	Leban, 100 beril	—20
Marija Kraljica	—60	Maksimilijan I.	—20
Marija Kraljica, elegantno	—120	Marija, hči polkova	—20
vezana	\$1.20	Mati, socijalni roman.	\$1.00
Pot k Bogu, v šagrin vezano	\$1.20	Malomestne tradicije	—25
Rajski Glasovi	—50	Mir Božji	—70
Rajski Glasovi, elegantno	—90	Miklova Zala	—35
vezano	—90	Mirko Postenjakovič	—20
Rajski Glasovi, v slonovo	—120	Na divjem zapadu, vez.	—60
kost vezano	\$1.20	Na indijskih otokih	—30
Sv. Ura, elegantno vezano	\$1.20	Najdenček	—20
Sv. Ura, v slonovo kost ve-	—120	Na jutrovem	—35
zано	\$1.20	Na krivih potih	—30
Skrbi za dušo	—60	Na različnih potih	—20
Skrbi za dušo, elegantno ve-	—120	Narodne pripovedi, 1. z.	—20
zано	\$1.20	in 3. zvezek po	—20
Nebesa naš dom, elegantno	—120	Naseljenec	—20
vezano	\$1.20	Na valovih južnega morja	—15
Vrtee nebeski	—40	Nezgodan a Palavanu	—20

POUČNE KNJIGE:

Abececdnik slovenski, vezan	—25	Odkritje Amerike, vez.	—80
Ahnov nemško-angleški tolmač, vezan	—50	Pasjeglavi	\$1.00
Angleško-slovenski in slovensko-angleški slovar	—40	Prihajč	—30
Berilo prvo, vezano	—30	Pregovori, prilike, reki	—25
Berilo drugo, vezano	—40	Pri Vrbčevem Grogi	—20
Berilo tretje, vezano	—40	Prst božji	—20
Cerkvena zgodovina	—70	Randevouz	—25
Dobra kuharica, vezano	\$3.00	Revolucija na Portugalskem	—20
Domači zdravnik, vezan	—75	Senila	—15
Domači živinozdravnik	—50	Simon Gregorčiča poezije	—45
Evangelij	—50	Stanley v Afriki	—20
Fizika 1. in 2. del	—40	Sherlock Holmes,	—20
Hitri računar, vezano	—50	3., 4., 5. in 6. zvezek po	—80
črna brez učitelja, 1. in 2. del po	—50	Sveta noč	—20
črna brez učitelja, 1. in 2. del, vezano	\$1.20	Srečolovec	—20
Občna zgodovina	\$4.00	Strah na Sokolskem gradu,	—20
Pesmarica, nagrobnice	\$1.00	100 zvezkov	\$5.00
Poljedelstvo	—50	Strelec	—20
Polni nauk o čebelarstvu, vezan	\$1.00	Sanjska knjiga, velika	—30
Postrežba bolnikom	—20	Štiri povesti	—20
Prva nemška vadnica	—35	Teggethof	—25
Sadljereja v pogovorih	—25	Turki pred Dunajem	—80
Schimpffov nemško-slovenski slovar	\$1.20	Trije rodovi	—80
Schimpffov slovensko-nemški slovar	\$1.20	Vojna na Balkanu, 13 zvez.	\$1.85
Slovenski pravnik	\$2.00	Zlate jagode, vez.	—30
Slovar nemško-slovenski (Janežič-Bartel), vez.	\$2.50	Življenjepis Simon Gregorčiča	—50
Slovenska kuharica, vez.	\$3.00	Življenja trnjeva pot	—50
Slovenska Slovica, vez.	\$1.25	Znamenje štirih	—30
Slovenska pesmarica 1. in 2. zvezek po	—60	Za kruhom	—20
Slovensko-angleška slovnica, vez.	\$1.00	Življenje na avstr. dvoru ali Smrt cesarjeviča Rudolfa	—70
Spisovnik ljubavnih pisem	—40		
Spretna kuharica, brošir.	—80	SPILMANOVE POVESTI:	
Trtna uš in trtoraja	—40	1. zv. Ljubite svoje sovražnike	—20
Umna živinoreja	—50	2. zv. Maron, kričanski deček	—30
Umni kmetovalci	—50	3. zv. Prakiški judek	—20
Zirovnik, narodne pesmi, 1. in 2. in 3. zvezek, vez., po	—50	4. zv. Aramugan, sin indijskega kneza	—25
		5. zv. Sultanovi suznji	—25
		6. zv. Tri indijanske povesti	—30
		7. zv. Kraljičin nečak	—30
		8. zv. Tri indijanske povesti	—30
		9. zv. Kraljičin nečak	—30
		10. zv. Zvesti sin	—30
		11. zv. Rdeča in bela vrtica	—30

IZVRŠEVALNI ODBOR:

Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Tajniki:

Edward Kalish, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Rodolf Trost, 393 W. Central Park, New York, N. Y.

John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Denar, kolikor ga podružnica sama ne potrebuje, naj blagovoljno poslati Mr. John Jager. Vsaka vplačana svota bode potrjena po blagajniku in razpisane po slovenskih listih.

Pozor! — Tajniki in blagajniki podružnic Slov. Lige!

Tem potom so prošeni vsi tajniki podružnic Sl. Lige, da nemudoma pošljejo na glavnega tajnika sledeča poročila: število članov, ime in naslov predsednika, tajnika in blagajnika, kraj podružnice ter dan ustanovitve.

Blagajnike podružnic pa prosim, da o poslanem denarju na glavnega blagajnika napravijo dva poročila in pošljejo enega na glavnega blagajnika, enega pa na glavnega tajnika, da tem potom lahko vedno izkažemo natančen račun in stanje Slov. Lige.

Za vsa nadaljna pojasnila tičoč se Slov. Lige, naj se cenj. rojaki obrnejo na glav. tajnika Slov. Lige.

EDWARD KALISH, glavni tajnik.
6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vse iztise Pravil Slovenske Lige smo poslali glavnemu tajniku Slovenske Lige, Mr. Edwardu Kalishu, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Oni, ki nimajo Pravil, naj se obrnejo naravnost nanj. — Vse potrebne informacije daje glavni tajnik.

Uredništvo G. N.

Na bojnem polju.

Spisal H. Dressler.

Temna noč. Na firmamentu žari nekaj zvezd. Tiha, brezvetrina noč. Nekaj otrpnelega občutja obali Marije, nekaj otrpnelega, kakor v mrtvašnici. Vzdušje je hladno in čist. Čuti je najmanjši šum.

Zamolklo mrmranje valov doni na uho, kakor pogrebna pesem nevidnih pogrebecev. Nekaj mrtvih trupel nosijo valovi seboj, trupel prestreljenih in raznesenih. Tiho jih nosijo valovi proti Egejskemu morju. Prijatelj in neprijatelj je stisnita reka v svoj naročaj. Reka je nevtralna, zakaj njena struga teče skozi obe deželi. Turek ali Bolgar, nji je vseeno.

Dokaz krvavih bitk se je že dobojevalo. Več strateških točk pred Odrinom je že v rokah Bolgarov. Tam ni več nobenega Turka.

Vsakdo ve, da je blizu odločilna bitka. Vsakdo je prepričan, da kmalu nadene Marija rdečo kopno vojne. Tu, v ljubki, rodovitni dolini vzplamt odločilni boj, boj osvete.

"Odrin", to je geslo bolgarske in srbske vojske. In že je njena zmagovalna pest objela tesneje turško trdnjavo. Na postojankah leže sinovi balkanskih gora med bujnim grmičevjem. Sleherno križpotje je zastraženo, sovražna trdnjava je obdana okrog in okrog od zvihl volanov.

Tudi na oni strani, kakih osemdeset kilometrov jugoistočno, leže bolgarski polki. Pogum in živjaka si morata pomagati roko v roki, zaja Odrin je moderna trdnjava. Utrdbe so zavarovane z jeklenimi stolpi in močnim betonom. Izpod jeklenih streh pa strme žrela trdnjaviških topov na vse strani.

Nenadoma se dvigne stražnik ob cesti in posluša. Nekaj šum mu doni na uho... Zopet... Konjska kopita se slišijo in nekaj pritajen zvok stroja se sliši vmes. Stražnik strni pozorno v temno noč.

Zdajci se prikaže na cesti nekaj temnega. Giblje se in kakor pošast se razširi na širokost in se izgublja v noč.

Stražnik plane pokonci. Z njim dva tovariša, ki sta ležala na vsaki strani ceste.

"Stoj! Kdo je?"

"Mir! Prijatelj!" je odgovor.

Konj obstoji. Stražnik se počasi bliža, pripravljen na strel.

"Geslo!"

"Odrin."

Stražnik pristopi in mu poda roko.

"Po glasu se mi zdi, da si Tetrov."

"Da."

"Za Boga, tovariš, kaj čliš tu seboj?"

"Magenta" je, moj nov dvo-kilni. Prinesi moram poročilo generalnemu poveljstvu severno od Tartarkuya."

In zdajci je naenkrat svetlo krog njega kakor podnevi. Kovinski deli njegovega stroja zabliše obsevani od luči. Natančno razloči najmanjše vijake na motorju; razločuje delovanje stroja, kako se dviga in pada stožen podobna zatvornica.

Nasloni se nazaj, da mu ne vzame vida, da ga ne preplavi demonska povoden svetlobe, ki ga je zadela. Drugače izgubi smer, mogoče tudi nadvlado stroja.

Doli na zemlji so ga zagledali. Krik besnosti mu udari na uho.

"Ne spustijo me!", pomisli Tetrov. "Zdrži, Magenta!"

Nastavi motor na polno paro in leti po zraku kakor orkan, neprestano zasledovan in zastražen od prečnega zverskega pogleda reflektorja.

Dobro ve Tetrov, kaj sledi temu!

Sovražnik razpolaga z zasledovalnimi avtomobili za aeroplane. Že prvi težak, jeklen voz proti Odrinu, da se potresa sipe kmet-skih hiš.

Dva turška častnika sedita v avtomobilu in zasledujeta v besnem diru točko, plavajočo nad njima v zraku. Nobene kretnje aeroplana ne zgrešita ter dajeta potrebna povelja šoferju.

Tetrov pa sedi nagnjen naprej, krčevito držeč krmilo z obema rokama in strmi predse v noč, ki je razsvetljena od obeh svetilk nekaj sto metrov daleč naprej.

Tako drve naprej. Besna dirka med panterjem in orlom!

Tetrov ve tudi, da ga še gleda neko drugo oko. To je majhen navpično streljajoč top, ki je pritrjen zadaj na vozu in stega poželjivo svoj vrat po njem.

Ko prične bljuvati svoje majhne kroglice proti njemu in ako doseže samo ena topova kroglica peruti njegove "Magenta", je izgubljen. Neki tekoč strup brizgne iz te kroglice v peruti in je vžge.

Pri teh mislih ga strese mraz. Naprej! Naprej!

Vijak tudi, "Magenta" leti kakor puščica.

Spomni se poročil, ki jih mora oddati. Kaj se zgodi z njimi, ako ga ustrele?

Z desnice prime krmilo trdnje, z levega pa seže v žep in izvleče zavoj.

"Če padem, vržem to od sebe", pomisli. "Pri meni ne bodo našli ničesar!"

Vzame papirje med zobe.

Zdajci se zabliška pod njim v kratkim presledkih in nekaj hipov nato mu prileti na uho ostr: "trat—trat", trat—trat". Zasledovalni top je stopil v akcijo.

V besni, nervozni naglici bljuje top svoje majhne kroglice proti njemu. Nekaterikrat se mu je zadelo, da sliši, kakor bi nekaj siknilo tesno mimo njega. Vsaj zdelo se mu je, da je slišal, vendar se je tudi lahko motil.

Nato je streljanje zopet prenehalo, kakih pet, deset minut. Daljavo je postala prevelika. Sovražnik se mu mora zopet približati.

In reflektor žari še vedno in ga objema s svojo svetlobo. V tem svitu se vidi majhne oljate kapljice, ki vise na motorju kakor ugašajoče oči, ki strme vanj s pogledom brez življenja.

Ali svet reflektorja postaja moten. Vedno bolj in bolj blede. Neštevilne male lučke se zasvetijo pod njim. To so svetilke v Odrinu. Tetrov plava nad mestom.

Te luči tam doli zagotovijo Tetrova, da kaže drhteča kompasova igla pred njim prav, da ni zgrešil smeri.

Olahkočen si oddahne. Še pol ure, potem ga obkroži onostranski glavni stan in se spusti na tla. Tja ga sovražnik ne more zasledovati.

Še enkrat ustrelji ciklop pod njim svoje uničujoče kroglice k njemu, a ne dosežejo ga. Zmagal je. Sovražnik ne more slediti bliskoviti "Magenta".

Spet se razprostira neprodina tema krog njega. Samo zvezde ga gledajo s svetlimi, otroškimi očmi. In končno! Končno!... Zavriska od veselja. Pod njim se zasvetijo taboriščni ognji bolgarske vojske.

Tetrov spusti iz cevi dogovorjene signalne rakete in plava počasi k tlom.

V lahmem poletu nese "Magenta" svojega pogumnega gospodarja k tlom, in medtem, ko mu donijo od vseh strani pozdrave na uho, stopi s sedeža in poboja nežno s prsti blesteče kovinske dele motorja, ki ga je nesel avesto in urno skozi zrak. Tetrov ljubi svoj "Magenta", kakor ljubi jezdec svojega konja...

Tamkaj je domov moj

Manica Komanova.

Tamkaj dom je moj, kjer se v luči zlate zore lesketa vrh Šmarne gore, gledajoč na polje ravno, na okolico mikavno — tamkaj dom je moj!

Tamkaj dom je moj, kjer sem zrla iz daljine divne kamniške planine, zrla dvigati v višavo Storiča čestito glavo — tamkaj dom je moj!

Tamkaj dom je moj, kjer s sreco sem ljubečim bratom daleko živčim po valovih bistre Save izročala pozdrave — tamkaj dom je moj!

Tamkaj dom je moj, kjer v evetno lipe seneci smo prisegali Slovenci, biti zvesti hčere, sini svoji ljubi domovini — tamkaj dom je moj!

Zastava v ruski vojski.

Posebnost v ruski vojski so polkovne zastave in potem bataljonske in stotnijske zastavice, ki služijo za razlikovanje raznih čet in kot pomožno sredstvo za zbiranje. Zastavice se nosijo na puškah.

Polkovna zastava služi v prvi vrsti za to, da se označi mesto polkovnika. Vsaka polkovna zastava ima barvo dotičnega polka in na črnem platnu, pet centimetrov široko prište številke zbora, divizije ali brigade, ali pa tudi začetne črke oznake (donska divizija).

Bataljonske zastavice v vodovodni smeri so od zgoraj navzdol belo-pomarančasto-črna progaste. Na pomarančastem polju se nahaja število bataljona v rimskih številkah.

Stotnijske zastavice imajo za temeljno barvo ono svojega polka.

Za razlikovanje bataljonov služijo vodovodne, za stotnije pa navpične črte.

Kozaki polki in stotnije nosijo zastavice za zbiranje. Kozške polkovne zastave so četverooglate in imajo številke polka, stotnijske zastavice pa so izrezane in v vodovodni smeri dvobarvne. Vrhnja barva je barva polka, nadaljnja pa barva stotnije.

Polkovni zastavonoša jaha za polkovnim poveljnikom, stotnijski zastavonoša pa vedno na desnem krilu stotnije.

NAZNANILO.

Tem potom se naznanja vsem članom društva sv. Andreja štev. 84 J. S. K. J. v Trinidad, Colo., da se bode redna društvena seja vršila dne 20. junija 1915.

Obenem se naznanja, da je vsak član zavezan kupiti eno številko na uro, katera stane \$1 in bode izžrebana na dan seje, ako bodo do tistega časa vse številke prodane. Torej se naroča članom, kateri so izven Trinidad, da pri pošiljanju denarja za mesečni assessment priložijo tudi \$1 več.

Člani naj se kolikor mogoče številno udeležijo, ker se bode obravnavalo o več važnih stvareh. Naklada pri društvu ostane še vedno ista, dokler ne poplačamo dolga.

Z bratskim pozdravom
Martin Orekar,
225 W. M St., Trinidad, Colo.
(3x 7,12,15—6)

NAZNANILO.

Rojakom in državljanom Illinois in Wisconsin naznanjamo, da jih bode obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH
kateri je opravičil pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati pravovredna potrdila. Rojakom ga topla priporočamo.
Upravištvu "Glas Naroda".

Za slovenske grafofonske plošče, Columbia grafofonske, slatnino in srebrnino obrnite se name.

A. J. TERBOVEC,
Frontenac, Kana.
(7—11 v sob)

Rad bi izvedel, kje se nahaja moj brat JOHN ŽETKO, doma iz Senožec pri Postojni. V Ameriki biva že 13 let. Pred nekaj meseci se je nahajal v Clevelandu, Ohio. Kdor rojakov ve za njegov naslov, prosim, da mi ga naznani, ali pa naj se sam javi, ker mu imam poročati zelo važne stvari iz domovine. — John Žetko, 719 Warman Ave., Indianapolis, Ind. (10-12—6)

NEGUJTE SVOJE LASE!

Uspešno znanstveno zdravljenje popolnoma zastoj za možke in ženske.

Ali vam izpadajo lasje? Ali se vam pričnajo lasje predčasno redeti? Ali so vaši lasje suhi in lepljivi? Ali imate luskinice in vas srbi glava? Ali ste plešasti, ali pričnate dobivati plešo?

Ako trpite na kateri goinavedeni bolezni, ne čakajte, ampak se prilepite takoj zdraviti, kajti vsako zavlačevanje je nevarno. Pišite takoj po našo ilustrovano knjižico s naslovom:

"RESNICA O LASEH" (izpisa od slavnega evropskega specialista)

Knjižica vsebuje sledeča poglavja:

Pouk o laseh; Ustroj las in temena; Vzroki izpadanja las in pleše; Kako ohraniti zdrave in dobre lasce; Zdravljenje, vsled katerega zdravite lasje v šestih tednih; Osivelost; Brada in brke; Pri-znanja in zahvale ozdravljenih ljudi. Brezplačen poskus zdravljenja. Zelim vas pripraviti na svoje lastne stroške, da bo zdravilo "Calvacura" u-stavilo izpadanje las, odstranilo luskinice in srbečico ter pospe-silo rast las. Poslje-mo vam \$1 vredno steklenico "Calvacu-re" št. 1, obenem z gorinavedeno knjižico "Resnica o laseh", ako nam pošljete svoje ime in 10 centov v srebru ali znanjeh, da se pokrije poštno stroške.

Izročite kupen spodaj ter ga pošljite še danes na: UNION LABORATORY, Box 567, Union, N. Y. Prihleno vam pošljemo 10 centov za poštnino ter vas prosim, da mi pošljete \$1 vredno steklenico "Calvacura" št. 1 ter vašo knjižico s naslovom "Resnica o laseh" (Ta kupon priložite pismu!)

Kje se nahaja moj znanec AN-TON BRUS? Doma je iz Hote-deršice in sedaj se baje nahaja nekje v Montani. Če kdo ve za njegov naslov, naj ga mi naznani, ali naj se pa sam javi. — Herman G. Buz, Box 42, Coal Creek, Colo. (11-17—6)

Rad bi izvedel za naslov svojega bratraneca JOHNA ŠTMEC. Doma je iz Osilnice. V Združe-nih državah biva kakih dve leti, in sicer nekje v državi New York. Prosim cenjene rojake, če kdo ve za njegov naslov, da ga mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Tony Kalčić (dona od Papežev), Box 11, Winter-burn, W. Va. (11-14—6)

HARMONIKE

Vedno kakovostni vrste izdelanih in popravilanih po najnižjih cenah, a daleč izpešene in manevirne. V popravilni delavnici vsakega polja, kar sem te nad 10 let tukaj v tem poslu iz sedaj v svo-jem lastnem domu. V popravku vnamam transke kakor vse druge harmonike ter računam po delu kakor koli kdo m-ovo brez nadaljnjega vprašanja.

JOHN WENZEL

1617 E. 62. St., Cleveland, Ohio.

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvzemši nedelj in po-stavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donosa dnevno poročila z bojišča in razne sli-ke. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osebe lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Frank Petkovšek
Javni Notar (Notary Public)
718-720 MARKET STREET
WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirane, zdravila.

PRODAJA vožne listke vseh prekomor-skih črt.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vs v notarski posej spada joča dela.

Zastopnik
"GLAS NARODA"
82 Cortlandt Street,
New York, N. Y.

Običajna zmota.

Na tisoče Amerikancev trpi na boleznih v drobu in najnavadnejša med temi je konstipacija (zaprtje) in nje komplikacije. Večina teh bolnikov dela isto napa-ko, to je, da rabi pilule in različna odvajalna sredstva, ne da bi se kdo informiral, če so ta sredstva škodljiva ali ne. Vsako močno odvajalno sredstvo, ki oslabi telo ali ki povzroči, da se telo navadi na to sredstvo, je škodljivo. Ako trpite na konstipaciji ali kakih boleznih, ki izvirajo iz nje, rabite sredstvo, ki vam bo ne le pri-ne-slo olajšave, temveč bo v istem času tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

Napravljeno je iz rdečega vina in zdravilnih rož, odvajalnih, toničnih in aromatičnih — ter je namenje-no za

KONSTIPACIJO,
KOMPLIKACIJE SLEDNJE,
SLABO PREBAVO,
NAPETOST,
BOLEČINE V DROBU,
ŽELOČNE BOLEZNI,
NERVOZNOST,
OSLABLEST.

Uspeh tega zdravila je zelo dober pri boleznih, pov-zročenih ali zvezanih s konstipacijo in slabostjo. Vsled tega naj bi se rabilo ob prvem znaku nerednosti pre-bavnih organov.

Cena \$1.00

V lekarnah

JOS. TRINER, izdelovalec

1333-1339 S. Ashland Ave.,

Chicago, Ill.

Ako vas mučijo revmatične ali nevralgične bolezni, poskusite Trinerjev Liniment. Olajšal vam bo takoj bolečine. Cena 25 in 50c; po pošti 35 in 60c.

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški spisal Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

35

(Nadaljevanje).

Štirindvajseto poglavje.

"STRAŠNA SMRT."

Seržant Pipriac je bil mrtvaško bled in rdečico je ohranil le njegov nos, kar je čudno kontrastiralo. Glas se mu je tresel, deloma vsled obile pišče, deloma vsled nervoznega razburjenja. Tudi njegovi spremljevalci so bili bledi, a ne tako vznemirjeni.

— Tristo vragov! — je zakričal korporal. — Kaj pa je? Župnik je vstal s stola ob ognju.

— Človek bi kmalu mislil, — je vzkliknil, — da je videl Pipriac kakoga duha!

Pipriac je pogledal na korporala, potem na župnika ter se nato ozrl po vseh navzočih. Konečno je našel besede.

— In prav bi mislil! — je konečno izjavil. — Proketo malo bi se zmotil! Le poglejte, kako se tresem, — jaz, Pipriac, ki bi se drugače ne ustrašil samega vrata! — Časo vode, mati, — ker drugače se omedlim!

Korporal pa je stopil k omari ter našel v malo časo nekaj žganja.

— Vzemite to, kamerad! — je rekel. — Stori vam bo boljše kot voda. — In sedaj, — je nadaljeval, ko je Pipriac požrl, — pa povejte, kaj je pravzaprav! Koga ste videli?

— Povedal vam bom, — je rekel Pipriac ter si obrisal z velikim rdečim robcem potno čelo. — Koga sem videl! — Stotisoč vragov! Videl sem vašega prokletega nečaka, "chouana"!

— Rohana! — je vzkliknil korporal z glasom, ki je donel kot grmenje, dočim so ženske skočile pokonci, vse prestrašene ter je sklenil župnik svoji roki v začudenju.

— Da, Rohana Gwenferna, — njega samega ali njegovega duha, to je vseeno. Seveda je vprašanje, če nosi duh obleko. Ljudje pravijo, da se jegulja lahko izmuzne iz kože. Tudi se zna, o katerem govorim. Pierre! Andre! Kdo ima ono eunjo?

Zadnje besede so bile naslovljene na njegove orožnike. Eden teh je stopil naprej, držeč v rokah kmečki suknjč, dočim je držal drugi v roki klobuk.

— Če more duh nositi obleko, je ta njegova. No, sedaj je že vseeno; nikdar več je ne bo potreboval!

Obleka je šla iz roke v roko. Pipriac je medtem sedel na stol, da pride k sapi. Nato pa je rekel, obrnjen proti korporalu:

— Naj pride njegova kri nad njegovo glavo! Moja krivda ni bila!

Tudi izraz v obrazu korporala, ki se je pojavil ob imenovanju imena Rohana, je izginil. Hotel je že govoriti, ko je stopila Marcela, blede kot smrt, med njega in Pipriaca:

— Kaj mislite s tem! — je vzkliknila. — Vi vendar niste

Ne da bi dokončala stavek je vrgla na bajonete orožnikov pogled, katerega ni bilo mogoče napačno razumeti. Pipriac je zmaljal z glavo.

— Ne, to ni, — je rekel. — Stari Pipriac je zloben, a vendar ne tako kot mislite. Proketo! Ali ni bil sin mojega najboljšega prijatelja? Pri telesu Cesarja, jaz se nisem dotaknil lasu na glavi tega človeka!

— Hvala Bogu! — je vzkliknil mali župnik. — Torej je našel! Pipriac je pomežnil z zdravim očesom.

— Hočem vam povedati vse, — je rekel. — Vam in korporalu in vsem navzočim. Veste že, da smo ga nehali zasledovati, ker smo mislili, da je mrtav. Iskali smo v nebesih, na zemlji in v peklu, a brez uspeha. Videti je bilo, da ni zanj prostora nikjer drugod kot na dnu morja. Dobro, danes ponoči smo imeli čisto drug opravček ter smo se bližali onemu velikemu kamenu zgoraj, ko smo zapazili v mesečini, prav pred nami nekega človeka, ki je obračal hrbet proti nam. V trenutku sem ga spoznal, dasiravno nisem mogel razločiti njegovega obraza. Rečem vam pa, da se mi je zdel duh prejšnjega, ko se je obrnil ter nam pokazal obraz. Revez, bil je suh kot kost in koža in obraz je bil bled. Korporal, bil je vaš nečak, Rohan Gwenferit.

— On ni moj nečak, — je zamrmral korporal, a glas se mu je tresel.

— Ne vem, kako se je zgodilo, a bili smo po njem v trenutku. — Jaz, Andre, Pierre in drugi. Andre je bil edini, ki je držal. Otrsel se ga je in vseh ostalih, kot da smo miši. Predno smo se zavedli, je bil dvajset jardov proč ter vlekel Andreja za seboj proti robu pečin. Diabla! Zdel se nam je kot lev iz Alžira, ki je odnesel človeka. Andre je spustil svojo puško in tudi klobuk mu je padel z glave. Klical nas je, naj mu pridemo na pomoč. Ubežnik se ga ni mogel oprostiti. Nasadili smo bajonete in šli za njima.

V razburjenosti pripovedovanja je stopil seržant Pipriac na noge ter je bil sedaj obdan od vseh strani od poslušalcev. Marcela se je oprlija roke strica ter poslušala, dočim so njene oči nepremično strmele v govornika.

— Nikakega nasilstva! sem zakričal. Tisoč vragov! Primate ga živega! — Zopet smo ga prijeli ter nismo bili več kot deset jardov od roba pečin. Bilo je slišati grmenje valov vsled naraščajoče plime. Padli smo po njem, nas vseh šest in kmalu smo ga imeli na tleh. Treba je bilo napeti vse sile, rečem vam! No, imeli smo ga na tleh in ni se mogel premakniti.

— Bravo! — je vzkliknil Mikel Grallon.

— Prav lahko je kričati "Bravo," če človek ni v nevarnosti, a rečem vam, da bi ga sam vrag ne mogel držati. Eno minuto je ležal popolnoma mirno, potem pa se je pričel zvijati. Vi ste ribiči ter ste gotovo že skušali držati v roki jeguljo. . . . Prav tako je bilo. Predno smo vedeli, kaj namerava, je bil že prav ob robu pečin. Marcela je nalahno zakrila, možje pa so postali nervozni. Pipriac je nadaljeval:

— Šest nas je bilo proti nemu, a rečem vam, da ga nismo mogli obdržati. Jaz sem ga držal kot s kleščami za suknjo, drugi pa za roke in noge. Ko pa sem videl, kaj namerava in slišal grmeti morje, mi je zledenelo srce. Spoznal sem, da preostaja le še ena pot. Izpustil sem z eno roko ter prijel bajonet Andreja. Zakričal sem: — Sto hudičev! Bodi pri miru, drugače te sunem! — Ozrl se je vame ter le stisnil zobe. V istem trenutku se je obrnil na trebuh in bil je prav na robu pečin. Božja mati, biti bi morali tu! Rahla zemlja ob robu pečin se je udajala. Mi vsi smo stopili nazaj ter si nismo upali napraviti nadaljnjega koraka. Predno pa smo mogli enkrat dihnuti, — je on izginil v globočino. . . .

— Mati Derval je naglas zakrila ter padla na kolena. Marcela pa je še vedno trdno stala, mrzla in nepremična. Stari korporal je bil bled in videti je bilo, da ga muči vest. Mali župnik pa je dvignil roki ter vzkliknil:

— Strašno! Dol v prepadi! — je rekel Pipriac. — Bil je strašen trenutek. . . . Spodaj je vladala tema in ničesar nismo mogli videti. Zastili pa smo slab glas spodaj — — — kot če pade jajce na tla ter se ubije. . . .

— Ali je kaj govoril? Kaj zavpil? — je vprašalo več glasov.

— Ne, — ni mu bilo mogoče, ker ni imel nobene sape. Šel je dol v svojo smrt kot kamen in ako se je izognil pečinam, je utonil v morju. Korporal Derval, ne smete reči, da je krivda starega Pipriaca. Hotel sem ga rešiti, a on ni hotel. Ko se je obrnil, sem se ga dotaknil z bajonetom. . . . Hotel sem ga rešiti! Sem s suknjo, Pierre, — pokaži korporalu!

Orožnik je dvignil suknjo in seržant je nadaljeval:

— Tukaj je vbojilaj, skozi desni rokav! Tu sem ga ranil v boju!

— Bog nam pomagaj! — je vzkliknil mali župnik. — Moj ubogi Rohan!

— Bah, zakaj se pa ni hotel udati! — je rekel Pipriac. — Noben človek ne more reči, da ga je stari Pipriac ubil. Hotel se je sam umoriti! Žal pa mi je celo, da sem ga ranil. Andre, pokaži mi svoj bajonet!

Andrej je stopil naprej ter pokazal bajonet, ki je bil sedaj nasajen na puško.

— Sveta Devica, poglejte! — je zakričal Pipriac. — Da, kri je!

Vsi so gledali na krvavo orožje, razven matere Derval, ki je še vedno klečala ter molila s tihim glasom po običaju bretonskih žen.

— Da, kri je! — je rekel en glas za drugim.

Med onimi, ki so obračali poglede na bajonet, je bila Marcela. Nje oči so bile široko odprte, v strašni fascinaciji. Kljub temu pa ni omedlela.

— To je zadnje, kar ste videli od Rohana Gwenferna na tem svetu, — je rekel Pipriac čez nekaj časa. — Da, kri je!

Rekoč to je zmoli svoj kazalec ter potegnil po ostrini bajoneta. Nato je dvignil prst k luči in bil je rdeč. . . .

Po sobi je bilo čuti izraze groze in Marcela se je zgrudila na tla, ne da bi izustila en krik. . . .

* * *

(Nadaljuje se).

ZASTONJ deset (10) HASSAN kuponov (IZREŽITE TA KUPON)

TA POSEBNI KUPON je vreden deset (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se ga predloži skupno s devetdesetimi (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v kaki naši HASSAN PREMIJSKI POSTAJ ali pri THE AMERICAN TOBACCO CO., Premium Dept., 490 Broome St., New York, N. Y. (Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d.

V zalogi imamo tudi

Novo stensko mapo cele Evrope.

Cena ji je \$1.50.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Najmodernejša TISKARNA

"GLAS NARODA"

Izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okrasno. Izvirajo prevode v druge jezike.

Unifikano organizirano:

Posebnost so društvena pravila, okrutnica, pamflet, cenik itd.

Vsa naročila podljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI IN NAJCENEJŠI DNEVNIK.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravišтво "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili osepajeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravalo.

Brezplačno se daje nasvete priseljencem, kateri so bili osepajeni od bankirjev, odvjetnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kažipotov in posestnikov gostila.

Daje se informacije v naravnih jezicah zadevah: kako postati državljan, kjer se oglašati za državljanske listine.

Soročniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI

DEPARTMENT

(State Department of Labor) BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 26 East 29th St., odprt vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v uradu sveder od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj uspešno sredstvo za branje in branje v rokah, nogah in križu v 5 dneh popolnoma odstranimo, rane, opekline, bole, ture, kratke in grinte, potne noge, kurje oči, bradavice, ozeblino v par dneh popolnoma odstranimo. Kdor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico, pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh yelesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 104 pri 184 palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 8 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAJBOLJŠA

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s 50-delovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobi isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Svico, in mesta in Ljubljano

Redni parniki po:

"LA SAVOIE" na dva teden "LA LORRAINE" na dva teden "LA FRANCE" na dva teden

Redni parniki po:

"Chicago", "La Touraine", "Rockhampton" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesbrough Building.

Redni parniki odplujejo vedno ob sredah in pristanikih New Yorka 27. N. E.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do dobrega sem se prepiral, da dosepejo denarne pošiljke tudi sedaj zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev soročnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.